

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

fitxer 23

La sessió es reprèn a . Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta.. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i [lletrats].

de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida p el secretari general, el lletrat major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

El president

Senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures ferroviàries de futur

302-00211/15

El vint-i-dosè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures ferroviàries de futur. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts i per exposar-la té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Bona tarda, diputats, diputades. A la consellera no la podem saludar perquè encara no ha arribat.

I ho vam dir aquí fa quinze dies, vam sortir dilluns a reivindicar-ho a les estacions arreu del país i ho seguim denunciant: sense trens no hi ha present i estem hipotecant el nostre futur. Ho veiem cada dia: aquest matí, nova incidència a l'R1. La mobilitat falla, el servei es col·lapsa i el país perd la paciència. I aquest desgavell s'ha convertit en estructural; és la conseqüència d'un model dissenyat a sis-cents quilòmetres, d'una desinversió estructural sumat a una lògica centralista que només respon a l'àrea metropolitana i no al conjunt del país, perquè, més enllà de Barcelona, hi ha el país. No podem acceptar un model que condemna territoris a perdre oportunitats, que impedeix als joves escollir on establir el seu projecte de vida i que perjudica el nostre teixit productiu. Perquè el desgavell de rodalies no és només una crisi de mobilitat: afecta l'economia, impacta en el benestar social i posa en risc la seguretat dels usuaris.

I ho diu la dita: a grans mals, grans remeis. No podem resoldre aquesta crisi amb els mateixos actors que ens han portat fins aquí. Catalunya no pot tornar a ensopegar amb la mateixa pedra. Cal un canvi radical de governança. Renfe i Adif han acabat amb la paciència i han perdut la confiança del nostre país. I allò que va en contra dels interessos dels catalans nosaltres no ho volem. Per això, volem fer fora Renfe de Catalunya, i fer-ho és possible –avui la diputada Toronjo els hi ha explicat des d'aquest mateix faristol. I el país no mereix un model fracassat; mereix un sistema digne, fiable i governat des de Catalunya. Però no n'hi ha prou en canviar qui gestiona; cal reordenar, planificar i invertir de forma estable. La cambra de comerç xifra en 3.000 milions d'euros anuals la inversió necessària per revertir el dèficit acumulat. Sense aquest compromís, sense tenir la clau de la caixa i sense la capacitat de decisió, el col·lapse persistirà. Per això, Junts no ens limitem a denunciar: proposem i liderem des de l'alternativa.

Primer, planificar amb ambició nacional. Dissenyar i impulsar un pla de xarxa de ferrocarrils 2026-2050 que pensi en Catalunya com una malla i no com un sistema radial al voltant de Barcelona.

Segon, construir un país en xarxa, una xarxa d'estacions intermodals estratègiques. Girona i Lleida com a nodes consolidats. Apostar pel Camp de Tarragona i construir nous punts, com Tortosa, Vila-seca, Torreblanca, Vilafranca i Terrassa. Sense intermodalitat no hi ha vertebració territorial possible.

Tercer, separar passatgers i mercaderies. Ho hem vist: col·lapsa passatgers, col·lapsa mercaderies, i aquest model no pot continuar així. L'impacte econòmic és molt gran i davant el qual el Govern avui encara segueix callat. Cal alliberar la xarxa de passatgers i ordenar les mercaderies amb ample europeu i fora dels nuclis urbans. El Corredor Mediterrani és un nyap compartint vies. Ha de ser un segregat i competitiu. Girona ha d'adaptar-se a l'ample europeu i connectar-se amb Portbou per reforçar les exportacions. I des de Torreblanca cal executar el tercer fil fins a Sant Vicenç de Calders per reforçar el sector agroalimentari de Ponent.

Quart, recuperar l'eix Transversal Ferroviari com a columna vertebral interior, connectant Lleida, la Catalunya Central, el Penedès i Girona sense dependre de Barcelona.

I cinquè, no deixar cap vegueria enrere. El sud del país ha estat el gran perjudicat; segueix desconnectat entre si i mal connectat amb la resta del país. Defensem que cal dissenyar un pla de reordenament del Penedès Marítim, el Camp de Tarragona i les Terres de l'Ebre. Així mateix, cal licitar el pla de mobilitat del Pirineu amb l'estudi de connexió amb Andorra.

En definitiva, no parlem de posar pedaços a rodalies –això ja ho està fent el Govern i és el mínim que han de fer–; parlem d'una gestió integral des de la Generalitat i de reordenar el sistema ferroviari com a projecte de país pensat per a les generacions futures, i això implica planificar més enllà de l'àrea metropolitana, connectar totes les vegueries en una xarxa intermodal, ordenar les mercaderies, impulsar infraestructures com l'eix Ferroviari Transversal i invertir amb visió d'estat. Convertir aquesta crisi en una oportunitat per construir una Catalunya en xarxa, i per això és imprescindible un sistema ferroviari planificat, decidit i gestionat des de Catalunya. Si el Govern vol ser el Govern de tothom, primer, que defensi els catalans, i segon, que els trens arribin a tot el país. Seguir al costat de Renfe, Adif i de l'Estat espanyol només ens condemna a un país sense trens i a un estat dependent i col·lapsat.

Nosaltres ho tenim clar: més Catalunya, menys Espanya, més gestió, menys propaganda. Diguem «ja n'hi ha prou». I, consellera, fem fora Renfe de Catalunya. Sap que és possible.

Moltes gràcies.

El president

Hi ha tres grups parlamentaris que hi han presentat esmenes. I per defensar-les, en primera instància i en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà Detrell. Esperem que ara no passi res, eh? (*Rialles.*)

Dani Cornellà Detrell

A veure, A veure. Gràcies, president. Consellera, diputats, diputades, gent de comarques gironines, càrrecs electes que ens acompanyeu... Tornem-hi, encara que no siguem gaires.

Bé; aquesta proposta que ens presenten, en termes generals, alguns punts hi estem totalment d'acord; amb d'altres, hi hem presentat esmenes per intentar millorar el text que ens proposen, perquè aquesta és la nostra funció. I estem contents de que ens hagin acceptat, per exemple, l'esmena 1, perquè, tot i semblar una esmena petita o poca cosa, és molt il·lustrativa. Precisament, contrasta amb la seva manera de fer, de Junts, quan estaven al Govern, sobretot la manera de plantejar el funcionament del sistema ferroviari. Per nosaltres, primer s'ha de planificar el servei i, a partir d'aquí, de saber quins serveis volem, planificar la infraestructura que necessitem. En canvi, el text que ens presenta Junts, aquest punt, és la constatació de com fer les coses al revés, de fer-les al revés de com s'haurien de fer, de com nosaltres creiem que s'haurien de fer. Vostès proposen primer posar-se a planificar quines línies volen construir i després ja, si de cas, valorar la implantació d'un sistema general d'horari cadencial.

Cal, justament, el contrari: primer, fer un pla de serveis, i fer-lo a partir de l'horari cadencial, és a dir, un horari on els trens passen sempre als mateixos minuts de cada hora, de manera que és molt més fàcil d'utilitzar i memoritzar i combinar línies fent transbordaments. És un model fantàstic. Precisament per això, cal que aquest

model de servei sigui el fonament de tot i, després, plantejar quines connexions en forma de noves infraestructures necessitem. La planificació de serveis ha de tenir en compte també, com ho hem proposat, la xarxa de bus, que també hauria de seguir aquest mateix model d'horari cadencial, doncs encara això afavoriria molt més bé aquesta intermodalitat, per tal que combinar el tren, el bus sigui veritablement una opció que a la gent li serveixi. I, de fet, hauria de ser la millor opció. Però, tot i això, els hi agraïm que hagin acceptat l'esmena, perquè millora substancialment la proposta que ens feien vostès.

Però, tot i això, crec que és de rebut dir-los que els dotze anys que han estat al capdavant de Territori Junts no fes ni un «punyetero» pla dels serveis ferroviaris, ni cadencial ni de cap tipus. Per tant, vull dir, bé, està bé que ara el fem, almenys. Nosaltres l'hem demanat sempre, governessin vostès, Esquerra o governi qui governi.

Mirin, el mapa de la Mancomunitat preveia línies de tren pertot arreu, però han passat cent anys i, evidentment, el que es va desplegar en aquests cent anys són el vehicle privat i els combustibles fòssils, perquè van fer un *boom*. I en lloc de dedicar-nos a aquest mapa, que era fer trens, ens vam dedicar a construir autovies pertot arreu en comptes de fer trens. La Mancomunitat no va fer el mapa de les autovies, va fer el mapa dels trens, perquè aleshores tenien molt clar que el tren era vertebrador del territori i que això implicava fer-hi una aposta molt ferma, i no com s'ha fet, els governs d'uns i altres, que ara ens porten això, però que d'aquí quinze dies vostès mateixos ens portaran una moció per fer cinquanta desdoblaments de carreteres –totalment contradictori. Però, bé, sí que estem contents perquè, si més no, ha millorat substancialment el punt.

En l'esmena 2, que també ens l'han acceptat, bé, el que diuen de l'ample europeu per a les mercaderies..., nosaltresensem que, en general, el que diuen té sentit, però després mencionen el centre de la intermodal del Far-Vilamallà i l'alta velocitat de l'aeroport, i saben que a nosaltres en això no ens hi trobaran. Nosaltres no podem donar suport als projectes aquests que s'estan posant sobre la taula, i menys... Quan la xarxa està com està demanar doncs fer un baixador, no una connexió –que vostès posen «connexió», però és un baixador–, a l'aeroportensem que és un error. Els

diners s'han de destinar a la ciutadania... Primer, a millorar la xarxa de la ciutadania de Catalunya. I, en tot cas, si ens en sobressin, que no és el cas, mirem després pels turistes. En tot cas, l'esmena vol fer l'apunt, perquè, per molt que es pugui plantejar canviar l'ample de via al tram Girona-Portbou de l'R11, en tot moment s'ha de preservar el servei de passatgers, perquè no pot ser que un bon dia ens diguin que el redueixen o directament l'eliminen perquè el tram de Figueres a Portbou passa a ser exclusiu de mercaderies, o que no ho diguin, però s'hi trobin pel fet d'haver canviat l'ample i després no tenir trens de passatgers aptes per circular-hi. És a dir, s'ha d'anar molt amb compte d'aquestes propostes que es fan.

Per a tota la resta, nosaltres doncs hi donarem suport majoritàriament, perquè pensem que són bones propostes, que ja hem estat debatent algunes, i que s'han de fer i esperem que s'aprovin. I, després, que el Govern que li toca que les executi, perquè en això també som experts d'aprovar coses i que no s'executin.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I, per defensar les esmenes presentades pel Grup Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Jordi Riba i Colom.

Jordi Riba Colom

Gràcies, president. Consellera, diputades, diputats, permetin-me començar la meua intervenció manllevant unes paraules amb les que la diputada Ortiz

Fitxer 24

va iniciar la seva interpel·lació, i avui ha repetit, per cert: sense trens, no tenim present i estem hipotecant el nostre futur. I ho faig perquè fonamenta bona part del nostre argument. Les decisions que prenem en el present, condicionen i, de fet, determinen el futur; de la mateixa manera, per cert, que les decisions del passat han determinat les condicions del present.

Vagi per endavant que el nostre grup no s'oposarà cap de les propostes de la moció o les votarem favorablement o farem algunes abstencions, en alguns casos, en bona

mesura pels terminis que s'hi proposen. Cal inversió. Cal inversió estructural i sostinguda en el temps, planificació tècnica solvent i actuar sobre una xarxa en funcionament, compatibilitzant obres amb el servei diari a centenars de milers d'usuaris, la qual cosa implica ponderar necessitat, prioritat i viabilitat material de l'execució. I això és la inversió sostinguda i programada, integrada en el pla 2026-2030 i és també l'essència del pacte nacional per rodalies, que ha de garantir continuïtat temporal i estabilitat estratègica en aquestes inversions.

Tenim també una visió estructural que ha d'articular-se mitjançant instruments jurídicament viables, instruments reals com el pla de serveis, no el pla de la xarxa de ferrocarrils, que no és un instrument jurídicament vàlid, però en tot cas el fons sí que compartim i que permeti integrar modes, intermodalitat, horari, credencial, integrat per viatgers.

Pel que fa a la intermodalitat, la xarxa d'estacions que es proposa ja està incorporada al pla rodalies 26-30 amb calendaris definits i, per tant, és una línia d'actuació ja en marxa. Així mateix, cal que el Corredor Mediterrani acabi esdevenint una xarxa segregada de mercaderies en ample europeu, en coherència amb els projectes en curs. El mateix criteri s'aplica a la connexió de Torreblanca-Quatre Pilans per reforçar la capacitat logística d'acord amb l'estratègia de país i amb calendaris compatibles amb la planificació real.

Pel que fa a l'eix transversal ferroviari, el projecte forma part de l'estratègia ferroviària actual i està recollit com a fita en el pla 26-30. No parteix, per tant, de zero. I és aquí, no obstant, on emergeix un element per a nosaltres políticament rellevant. El 2011, quan el PSC va defensar el reimpuls de l'eix transversal en aquesta cambra, el portaveu d'aquell moment de Convergència a la comissió de Territori va deixar constància al diari de sessions que no era prioritari. Aquell posicionament va situar el projecte en un segon pla. Vaja, clar i català a la paperera de la història. Avui es reclama com a urgent i inajornable. Arribats a aquest punt, podríem tenir una visió pertorbadora, enutjar-nos per aquest canvi podríem dir, fins i tot de cinisme polític, però la veritat és que no. Hem arribat a la conclusió, una conclusió diferent, que aquest canvi només es pot explicar per una expressió de confiança que fan vostès, confiança que aquest govern pot recuperar, actualitzar i impulsar allò que durant

anys no va ser prioritzat, perquè ningú demana peres a l'om. Si se'ns exigeix l'acceleració màxima, si se'ns demanen calendaris vinculants i culminació ràpida és perquè es pressuposa que aquest govern té la capacitat de fer-ho possible. I sincerament, els he de dir que ho agraïm.

De fet, passa el mateix amb els punts 2, 3, 5, 7, 8 i 9. Allò que ja s'està fent, que està en la planificació, s'està redactant, ho volen més ràpid. I allò que vostès no van fer, no van ser capaços, ho van relegar –com l'eix transversal– aquelles decisions que deia al principi que han determinat el nostre present, com els deia, els agraïm la confiança que fan al demanar-nos aquesta acceleració.

Passa en altres àmbits. Ho vam veure ahir amb el Campus de Salut de Girona. Deu anys aturat i ara ens demanen que sigui el primer a executar-se. Celebrem i agraïm la confiança. També amb el que fa la interpel·lació qualificada de nyap i amb relació al tercer fil, són decisions que es van prendre en bona mesura quan vostès governaven. De fet, miri, una cita literal de l'abril de 2012, també a la comissió de Territori, que parlava de la reutilització d'infraestructures. Es deia, amb relació a la línia de Cervera a Lleida: «Aquesta és una línia que podrien aprofitar una molt bona part del traçat per fer-hi passar coses i especialment mercaderies. Podríem establir algun mecanisme –ja tenim d'altres experiències amb tercers fils, amb tercers rails– que ens permetés com a mínim de Lleida fins a Cervera, buscar algun mecanisme per aprofitar la infraestructura que ja existeix». No semblava que aleshores la idea del tercer fil els generés gaire rebuig.

Com els deia, les decisions del passat han condicionat el present. Confiem plenament, de fet, compartim amb vostès aquesta confiança en què les decisions que s'estan prenent en el present millorin les infraestructures ferroviàries del país pel futur. No amb calendaris declaratius, sinó amb calendaris viables.

Moltes gràcies.

El president

I per presentar les esmenes del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Bones tardes, president. Moltes gràcies, consellera. Compartim part o quasi tot el contingut de la moció, la necessitat que haguem de programar unes estructures a Catalunya perquè tinguem un transport en ferrocarril acceptables perquè funcionin. Però, mirin, permeti'n, jo de petit jugava trens elèctrics i tenia un tren elèctric amb una estació, un túnel i quan em despistava el meu germà venia, em canviava l'estació de lloc i aquesta és una mica la justificació d'una de les esmenes que hem presentat nosaltres: l'estació del Camp de Tarragona, a la que et despistes te la canvien de lloc. El primer projecte era a l'aeroport de Reus, després va passar a la Boella, després va passar a Vila-Seca i ara l'alcalde de Tarragona diu: «A l'Horta Gran».

Escoltin, necessitem intermodalitat i l'estació del Camp de Tarragona, la intermodalitat s'aconsegueix precisament en posar l'estació a l'aeroport. I volem recuperar, i des del Partit Popular, volem recuperar el projecte inicial de posar l'estació a l'aeroport, perquè la gent de Tortosa, de Castelló, de Saragossa i de Barcelona puguin anar amb transport públic a l'aeroport i que tinguem un vertader aeroport que permeti aquesta interoperabilitat amb el transport públic. Posar l'estació a quatre o cinc kilòmetres de l'aeroport no és intermodalitat i, per tant, des del Partit Popular reclamem que tornem a aquest projecte inicial de posar l'estació a l'aeroport de Reus. A més, posàvem Barcelona, pràcticament el centre de Barcelona a mitja hora de l'aeroport de Reus.

I la segona de les esmenes que hem presentat i que estàvem d'acord per una qüestió tècnica no hem pogut incorporar. És el tema de l'última ocurrència del senyor Puente, que és fer una línia d'AVE directa de Barcelona a Lleida. És a dir, a veure, és que potser els que no entenen Catalunya són vostès, els socialistes. Vostès no entenen Catalunya, perquè a Catalunya també hi ha Tarragona. És més que Barcelona, Catalunya i ara volen gastar-se aproximadament uns 3.000 milions d'euros, 3.000 milions d'euros a fer aquesta línia directa de Lleida a Barcelona. I escolti, al final recuperen el projecte de Felipe González. Aquest va ser el primer projecte d'AVE, que anava de Lleida a Barcelona i va fer falta que al senyor Aznar governés Espanya perquè l'AVE arribés a Tarragona. I va ser el projecte d'Aznar el que va fer que l'AVE i en concret el senyor Vilalta, que era el secretari d'Estat d'Infraestructures, a més, era de Reus i va aconseguir que es fes el desviament i per

qüestions tècniques no va arribar al centre de Tarragona, però sí... Per això tenim AVE a Tarragona, no pels senyors socialistes, que el seu projecte era directe. I ara el senyor Puente el recupera.

I escolti, i per guanyar vint minuts amb la distància entre Barcelona i Madrid, ens gastarem quasi 3.000 milions d'euros? Escolti'm, facin el manteniment adequat a les vies de Renfe i segurament guanyarem temps per arribar a Barcelona, de Barcelona a Madrid, *(alguns aplaudiments)* sense necessitat de gastar 3.000 milions d'euros. I mantindrem l'estació del Camp de Tarragona com una estació que ens permeti també interoperar amb el tràfic ferroviari.

Però, escolti'm, perdoni, em penso que està per allà. He sentit aquest dematí el senyor Aparicio. Escolti'm, vostè s'ha adonat de que governen des de fa quasi vuit anys? És que parlava de falta d'inversions i falta... Escolti, porten governant quasi vuit anys i no han invertit. Escolti, tenim les carreteres fetes un nyap. Tenim el manteniment de les vies fetes un nyap i tenim ara els pantans que... Escolti, no han mantingut aquests vuit anys res. I ara diu que era el Partit Popular el que no ha invertit? Escolti'm, fa vuit anys, escolti'm, recordin... Fa vuit anys. Escolti. Repeteixi amb mi, repeteixi amb mi: Fa vuit anys que governen vostès, vuit anys. Bé, escolti'm, jo crec que...

Miri, li posaré un exemple. Li posaré un exemple. Mirin això. Veuen això? Veuen això? Això és un desviament d'un quilòmetre i escaig de Vila-Seca, de la via de Reus-Tarragona a la via de l'AVE, eh? Això està construït des de fa quatre anys. Això permetria connectar els trens a Tarragona amb l'alta velocitat. Està construït des de fa quatre anys. Però sap per què no està en funcionament? Perquè no han fet les auditories de seguretat. Aquesta és la gestió del Partit Socialista. No han fet les auditories de seguretat i no poden passar trens. Està la catenària, les vies, tot fet des de fa quatre anys. Aquesta és la seva forma de governar i la forma de mantenir les vies a Catalunya.

Per tant, miri, recolzarem pràcticament la totalitat. L'únic que no estem d'acord, senyora diputada de Junts, amb el seu diagnòstic final, no hem de fer fora a Renfe. Hem de fer fora al senyor Pedro Sánchez.

Moltes gràcies.

El president

A continuació, poden fixar la seva posició els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes i en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Consellera Paneque. Bé, nosaltres pensem que aquesta moció parteix d'una evidència, que és la desinversió de l'Estat espanyol a Catalunya en la infraestructura ferroviària durant anys. Parlem d'abandonament, de manca de manteniment de la infraestructura existent i de l'absència, també, de construcció de nous trams o de noves línies que el país necessita. I a això també s'hi suma la manca de fiabilitat del sistema, que vam veure com col·lapsava de forma estrepitosa tot just fa unes setmanes, deixant de nou a l'estacada milers de treballadors, d'estudiants, que necessiten el tren per anar a la feina o per anar a estudiar.

I, per tant, això ens evidencia la necessitat que Catalunya exerceixi en plenitud les seves capacitats de planificació i de governança de les infraestructures del nostre país i, per tant, també les ferroviàries. I aquest col·lapse ferroviari o aquesta situació ferroviària, no és fruit de la casualitat, sinó que és conseqüència directa d'un model centralista, que ha prioritzat grans infraestructures radials mentre abandonava les rodalies, els regionals i la mitjana distància i les mercaderies al nostre país. I per tant, compartim que el ferrocarril ha de ser aquest eix vertebrador de país, tant per a la mobilitat quotidiana com per a la prosperitat econòmica i la transició ecològica a Catalunya. I pensem que no hi haurà reequilibri territorial possible, ni cohesió social ni descarbonització sense una xarxa ferroviària moderna, fiable i pensada també en clau de país.

I pel que fa a les propostes d'aquesta moció, nosaltres donarem suport a totes elles, perquè són qüestions compartides i que en diferents ocasions també hem presentat i treballat des d'Esquerra Republicana, amb alguns matisos i amb algunes excepcions, això sí. Però pensem que aquí també hi ha una primera qüestió que és nuclear en aquest debat, que és que Catalunya ha de tenir el control dels seu sistema ferroviari per poder planificar amb coneixement del territori i de les seves necessitats,

amb recursos i també amb capacitat de decisió. I per tant, aquest també és un camí que hem de posar sobre la taula, de posar en valor, un camí que no té marxa enrere, que és aquest traspàs de rodalies. I aquí tampoc s'hi val a fer volar coloms ni a ara vendre receptes màgiques. Perquè realment, si fos tan fàcil la solució, probablement alguns, com els que han liderat durant trenta-quatre anys la conselleria de Territori, ja l'haurien entomat abans.

Però com que no és fàcil, calia valentia política per traçar aquest camí que no té marxa enrere. I, per tant, això és el que estem fent i el que estem construint perquè, mirin, la sobirania plena del nostre país només té sentit si tenim la capacitat de fer que els ciutadans visquin millor i que sàpiguen a quina hora passarà el tren i a quina hora arribaran a la feina o a la universitat.

Per tant, compartim el que diu la moció. Compartim aquesta necessitat de planificació a llarg termini i que vagi acompanyat, evidentment, doncs d'una inversió estructural i sostinguda per tal de revertir les congestions ferroviàries i corregir també aquests dèficits històrics de connexió. I, per tant, compartim, per exemple, aquest pla de la xarxa de ferrocarrils amb horitzó a llarg termini, que connecti ciutats i territoris i que integri les rodalies, els regionals, les mercaderies, els tramvies i l'alta velocitat apostant, doncs, cap aquesta intermodalitat com a eina que ha de poder facilitar la vida als desplaçaments quotidians de la ciutadania. I, per tant, també en aquest mateix marc, cal que puguem avançar cap a una xarxa d'estacions intermodals que vertebrí veritablement el nostre país i consolidant també nodes de connexions ja existents.

I per tant, aquí un element que també pensem que és clau és aquest eix transversal ferroviari com a infraestructura estratègica per connectar de punta a punta el país, tant per a passatgers com per a mercaderies, i per avançar també cap a un

Fitxer 25

país realment vertebrat més enllà dels eixos radials i costaners i també això ha de suposar una oportunitat per dinamitzar el territori perquè les mercaderies deixin de travessar nuclis urbans.

Per tant, com deia, les infraestructures són un dels principals indicadors del desenvolupament d'un país, de la prosperitat i de la qualitat de vida de les persones que hi viuen, i han d'estar dissenyades i posades al servei dels grans reptes socials, econòmics i ambientals. Per això donarem suport a aquesta moció, perquè volem, evidentment, un ferrocarril digne del segle XXI, que estigui al servei de la ciutadania i que estigui al servei del país.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora diputada. I en nom del grup parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. *Senyora consellera*, señores diputados, buenas tardes a todos. Una vez más volvemos a hablar en este Parlamento de trenes. Pero esta vez no lo hacemos sobre el mal servicio ferroviario en Cataluña –sobre todo de Cercanías– sino que nos propone que sea sobre la mejora de las infraestructuras ferroviarias. Nos parece un debate muy interesante.

Junts nos presenta varias propuestas importantes que requerirán elevadísimos volúmenes de inversión durante bastantes años, actuaciones muy importantes en el Corredor Mediterráneo, en el transporte ferroviario de mercancías, en nuevas estaciones ferroviarias..., perdón, en nuevas líneas ferroviarias o en estaciones intermodales. Bien, desde VOX creemos que, efectivamente, hay que aumentar notablemente las inversiones en una mejora radical de la red y del servicio ferroviario de nuestro país, y aunque es evidente que la prioridad en este momento es recuperar la normalidad, mejorando la regularidad, la puntualidad y la información a los usuarios –especialmente en las Cercanías ferroviarias– no podemos olvidar el medio y el largo plazo. Esta atención a la mejora de la desastrosa situación actual no puede suponer, en ningún caso, dejar de lado la mejora de las infraestructuras que nos permitan posteriores ampliaciones y mejoras del servicio ferroviario.

Bien, desde VOX queremos destacar dos acciones ferroviarias que nos parecen fundamentales para España y especialmente para mejorar la competitividad de

nuestras empresas. En primer lugar, el corredor Mediterráneo. Desde VOX hemos manifestado en numerosas ocasiones nuestro apoyo total a su construcción. Creemos que supondrá un cambio substancial en las posibilidades de transporte de la zona más poblada y con mayor dinamismo empresarial de España, y con ello, mejorará la competitividad de las empresas.

En segundo lugar, el transporte ferroviario de mercancías. El porcentaje de mercancías transportadas a España per ferrocarril es claramente inferior al resto de Europa, llevamos un retraso décadas; décadas. En VOX nos preocupa esta situación y creemos que para mejorar este porcentaje hace falta una voluntad política clara y una fuerte inversión sostenida en el tiempo, y nos comprometemos con ambas cosas. Hemos de recordar que tanto la inversión en el corredor Mediterráneo como en el transporte de mercancías por ferrocarril son, en ambos casos, competencia del Estado. Por tanto, por tanto, si a los señores de Junts les interesaba de verdad esta mejora de inversión, pues no hubieran venido aquí a explicárnoslo, hubieran hecho valer sus famosos y nefastos siete votos para chantajear una vez más a Pedro Sánchez para conseguirlo. Pero todos sabemos que no ha sido así y el chantaje de Junts se ha dirigido a asuntos que solamente les preocupan a ellos, a los políticos separatistas, y que todos conocemos.

Des de VOX creemos que, desgraciadamente, desgraciadamente, las infraestructuras ferroviarias pues tampoco mejorarán con este Gobierno en minoría, Sin presupuestos, agónico y políticamente en tiempo de descuento. Hace falta, y pedimos una vez, más una convocatoria electoral para que los españoles hablen y puedan mandar a las listas del paro a los políticos socialistas y comunistas, y enviar a los libros de historia el chantaje separatista a los gobiernos de España.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Bona tarda a totes de nou. Bé, veient la moció de Junts, hom podria pensar que és més aviat una reacció política a l'acord que els Comuns hem tancat amb el Govern sobre els pressupostos, i en concret, sobre algunes qüestions que tenen a veure amb infraestructures i amb Rodalies, si no fos que la van registrar abans que el féssim públic. I bé, i evidentment, coincidim en el diagnòstic i ho direm un cop més. Sí, sí, perquè hi ha moltes de les coses que es plantegen, que evidentment són amb l'acord que situem. Sí, Colomines, sí.

Mirin, quan el transport públic falla, no només falla una infraestructura, ho hem dit, sovint falla el dret a arribar a la feina, a l'escola, al CAP, a les cures..., i això té conseqüències concretes en hores de vida perdudes, en oportunitats que s'escapen..., en definitiva, són desigualtats que s'eixamplen. Per això, quan els Comuns parlem de mobilitat, ho fem com a dret social i ho fem també alhora com a política climàtica, i per a nosaltres Catalunya, que ha de ser un país de trens, si volem a Catalunya que sigui això, un país de trens, centrem la nostra acció política en tres coses: la fiabilitat i la capacitat, les alternatives immediates i la governança i el traspàs per tal que les decisions i l'execució estiguin al servei de la gent. I en aquests eixos és on hem fonamentat el nostre acord de pressupostos amb el Govern.

El primer eix, la fiabilitat i la capacitat, és a dir, que el sistema aguanti. La fiabilitat no s'arregla només amb titulars ni amb eslògans. No s'arregla només comparant amb ferrocarrils, s'arregla amb capacitat, s'arregla amb manteniment i s'arregla amb una gestió d'obres pensada per no condemnar la gent. Hi ha un coll d'ampolla estructural que no podem seguir evitant, que és Barcelona. Si el node central no té capacitat, tot el sistema pateix. Retards en cadena i incidències que s'estenen per tota la xarxa i una experiència d'usuari que resulta desesperant. Per això, l'acord ha situat una peça clau: impulsar l'estudi del quart túnel ferroviari de Barcelona com una infraestructura estratègica per augmentar la robustesa del sistema.

I segona idea igual d'important, les obres s'han de fer, sí, però no podem convertir els usuaris i usuàries en danys col·laterals permanents. Per això hem acordat que la Generalitat tingui l'encàrrec de gestió per redactar projectes i executar obres a la xarxa no traspassada a través d'Ifercat per minimitzar afectacions i per posar el

servei al centre. I aquí tenim una proposta de país molt concreta, una autoritat ferroviària catalana en rendició de comptes periòdica al Parlament. Dades públiques, seguiment d'incidències, execució real de les inversions, un calendari d'obres i un impacte sobre el servei, és a dir, realitat. La ciutat no pot rebre només excuses, ha de rebre explicacions, terminis i responsabilitats.

Un segon eix sobre les alternatives immediates i la justícia social, és a dir, que ningú quedi tirat. Un país de trens no es construeix només amb promeses a llarg termini, es construeix amb una obligació immediata. Mentre arreglem el sistema, ningú pot quedar tirat. Per això hem acordat mantenir les bonificacions del cinquanta per cent de la T-Usual i la T-Jove durant tota la legislatura. En plena crisi de fiabilitat, apujar costos a les usuàries seria castigar dos cops la mateixa gent. I per això també hem acordat un pla de millora de la xarxa d'autobusos amb recursos per cobrir la demanda insatisfeta i per reforçar les línies ja saturades. I ho dic clar, i això no és un pedaç; ben dimensionat, l'autobús és una peça essencial d'un sistema intermodal, sobretot quan hi ha incidències o quan el tren no arriba amb prou qualitat. I completem el model amb una aposta de país per la mobilitat activa. Xarxa ciclable interurbana i vies verdes perquè els trajectes curts i mitjans tinguin alternatives netes i segures i per què reduïm la dependència del vehicle privat.

I un tercer eix, la clau política governança i traspàs. És a dir, passar de la queixa i la «pataleta» al control. I aquí hi ha una diferència decisiva. Durant massa temps el debat ha estat «exigim, denunciem i esperem». Nosaltres diem «exigim, sí, però també posem eines». Això és el que vol dir fer un país de trens, no només parlar del tren, no només fer eslògans, sinó tenir capacitat real de governar-lo.

Per tant, avui el debat ens serveix per dir una cosa molt clara: Catalunya no necessita només consignes, necessita rumb i instruments. Donarem suport a la seva moció en la seva majoria, però que quedi clar, el que canviarà la vida de la gent no és el titular d'avui, sinó l'execució dels compromisos i el control públic que estem impulsant perquè la mobilitat sigui de veritat un dret fonamental. Per això, els Comuns no només proclamem mocions, fem política útil, acordem pressupostos perquè els drets siguin una realitat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. I en darrera instància, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

El tema de la xarxa ferroviària els ha donat vida, eh? Tants anys gestionant vostès les infraestructures i serveis del país sense posar fil a l'agulla i ara, de cop i volta, tot són propostes, tu. Quin greu que no les executessin quan van tenir ocasió, ens haguéssim estalviat ferits, incidències i retards. Ja entenem que volen espremer al màxim aquest debat per un tema electoralista, però no deixarem que ho facin espolsant-se les responsabilitats ni en termes morals ni de gestió que tenen en aquest assumpte.

Si avui patim retards, avaries, inseguretats i angoixes innecessàries a la línia ferroviària, no és perquè la senyora Paneque hagi aterrat al Parlament de Catalunya, encara que aquesta sigui la cançó enfadada que els convé a vostès. L'estratègia de desinversió, negligència i subordinació de les darreres dècades per part de l'Estat espanyol, en connivència amb els diferents governs de Catalunya –molts d'ells capitanejats per Junts o l'antiga Convergència– han resultat en una xarxa ferroviària tercermundista que faria avergonyir qualsevol país europeu. Mentre vostès, més preocupats pel ball de cadires d'aquest Parlament i del del Congrés dels espanyols, que per l'estat dels serveis públics i infraestructures de mobilitat, pactaven càrrecs i grups propis, el país perdia pistonada a tots nivells.

Fa dècades que venen a Catalunya a canvi d'interessos privats i partidistes, mentre ens prometen escenaris i oportunitats a nivell nacional que mai no acaben d'arribar. L'única fórmula que han trobat de negociar millores individuals amb l'Estat espanyol ha set la renúncia permanent i incondicional de tot el que ens beneficiava a nivell col·lectiu. Han salvat els interessos del partit, claudicant clarament dels interessos de la nació.

La dependència de l'Estat espanyol que vostès han contribuït a normalitzar i a perpetuar és incompatible amb el progrés i benestar de Catalunya, a tots nivells, sí, també en el de mobilitat. Sense un pla de ferrocarrils de mirada llarga dissenyat des de Catalunya i per Catalunya, amb una xarxa d'estacions intermodals que vertebrí el

país i no la lògica radial madrilenya, un corredor mediterrani europeu segur i segregat, no el sorgit de Can Passavia que executa l'Estat espanyol, sense un reordenament ferroviari al sud que deslliuri els nuclis urbans del pas de mercaderies, la recuperació de l'eix transversal ferroviari, la transformació urgent de Girona i Portbou per connectar-nos directament a Europa i un sistema aeroportuari català integrat, amb connexions d'alta velocitat que ens permeti deixar enrere el centralisme de Barajas, sense inversions potents que ens garanteixin infraestructures de primer nivell, no podrem garantir la mobilitat ni el benestar dels ciutadans de Catalunya.

El cordó sanitari antidemocràtic i espanyolista que ens apliquen els impedeix votar a favor de les nostres propostes i els priva d'incorporar les esmenes que vam presentar en un principi i que hem deixat de presentar perquè, evidentment, ni es llegeixen, encara que sàpiguen que en no fer-ho perjudiquen el conjunt de catalans i de Catalunya, això els és igual, tant els hi és.

D'això que se'n diu avantposar el

fitxer 26

futur d'unes sigles polítiques als interessos d'una nació, nosaltres no en serem responsables. Nosaltres no ho faríem mai, ni per recel, ni per oportunisme ni per càrrecs. Per això suggerim incorporar connexions ferroviàries d'alta velocitat i freqüència entre els aeroports catalans, amb el clar objectiu de descongestionar l'aeroport principal del país i reequilibrar les infraestructures ja existents. Hem de encaminar-nos cap a un sistema aeroportuari català integrat, eficient i competitiu.

Diuen a la moció que la xarxa ferroviària no és fiable. Vostès tampoc en són, de fiables. La dependència vers l'Estat espanyol ha fracassat, igual que la independència que vostès van capitanejar i avortar. El problema és que la dependència ha durat bastant més de vuit segons. El suflé imperialista no baixa. A vostès els va tremolar el pols a l'hora d'alliberar Catalunya. A Espanya no li tremola res a l'hora de subjugar-la, en part perquè sap que pot reprimir la dissidència i, en el pitjor dels casos, comprar-la a cop de càrrecs i grup propi.

Voldríem que aquesta intervenció servís per donar senyals de vida, per demostrar que Catalunya encara existeix malgrat vostès i les seves trifulgues autonomistes. Encara hi veiem constants vitals en aquests paisatges i en aquesta identitat mil·lenària. Batallarem per convertir les urnes en l'equip de reanimació que necessita Catalunya. O ara o mai.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Agrair la col·laboració dels grups que ens han presentat esmenes, tant del Partit Popular com del Partit Socialista i d'Esquerra Republicana. I de la senyora Orriols, dir-li que no hem sentit cap proposta. Suposo que aquesta crisi no va amb ella. Al senyor Cornellà, dir-li que nosaltres, sempre que hem tingut responsabilitats de govern, hem liderat amb la idea de la Mancomunitat al cap i, si volen, el president Rull, quan vulguin, l'hi pot explicar.

I al senyor Jordi Riba dir-li que han posat el retrovisor tan lluny que jo encara anava a l'escola. Però li faig memòria. Del 2011 fins aquí, han presidit Renfe durant set anys. La ministra Raquel Sánchez, del 2021 al 2023. *(Algú pica de mans.)* Porten governant a Madrid des del 2018. Posar el focus en unes declaracions del 2011 ens sembla una manera molt poc elegant de tancar les seves vergonyes i la seva poca gestió.

En tot cas, han presentat les seves esmenes i les hem rebutjat totes, i no tant pel contingut, sinó perquè el país no necessita més dilacions, ni redaccions ambigües ni calendaris oberts que acaben en no-res. El que necessita és un govern que planifiqui, decideixi i executi. Fa massa anys que el debat ferroviari es dilueix entre anuncis, titulars i compromisos que no arriben mai. Tenim una oportunitat real per abordar aquesta crisi, amb visió de país, més enllà de Barcelona i per deixar enrere un model que ens ha portat al col·lapse. Nosaltres seguim on hem estat sempre, al costat del país i dels usuaris que pateixen cada dia el desgavell de Rodalies.

El Govern i el Partit Socialista són a temps de canviar el rumb. I també vull interpel·lar Esquerra Republicana: fem front comú. Tenim una oportunitat. Poden seguir al costat de Renfe, Adif i d'Espanya o bé posar-se al costat dels catalans i defensar un sistema ferroviari pensat, decidit i gestionat des de Catalunya. Perquè, sense sobirania a les infraestructures, no hi ha planificació amb ambició nacional. Sense defensar la nació, no hi ha bona gestió. Sense bona gestió, ens estan condemnant a un país sense trens i, sense trens, consellera, no hi ha futur.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-quatrè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre seguretat i salut laboral

302-00201/15

El vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre seguretat i salut laboral. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i, per fer-ne l'exposició, té la paraula el diputat senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Conseller, bones de nou. Diputats, diputades, treballadors i treballadores de la casa. Bon dia a tothom. Bé, portem una moció..., de fet, aquesta moció –ja ho saben– l'havíem de portar al darrer Ple i la vam posposar per les circumstàncies extraordinàries que van envoltar la darrera sessió plenària. Però, en qualsevol cas, era una moció que ve arran d'aquella interpel·lació que li vam fer i que ahir també Comuns van interpel·lar respecte a la mateixa qüestió, que és l'àmbit de la seguretat i la salut laboral.

Nosaltres hem construït la moció a partir de tres grans blocs. Un primer bloc que fa referència al Parlament i que el Parlament constati una sèrie de fets que s'han succeït en els darrers temps. D'altra banda, un segon bloc que són les peticions

directes amb el Govern i un tercer bloc que té a veure amb el Govern de l'Estat i el que exigim al Govern de Catalunya que reclami al Govern de l'Estat, sobretot en funció d'aquells traspassos que nosaltres considerem que són necessaris també per abordar amb majors garanties la prevenció de riscos i, per tant, també el dret al treball digne en el nostre país.

El primer bloc, el del Parlament, són tres constatacions. I molt ràpid: una és l'índex de sinistralitat que tenim al país i, per tant, la necessitat d'incorporar els riscos psicosocials en tot l'àmbit de la prevenció de riscos. Però alhora també les onades de calor i l'impacte climàtic que es genera també sobre aquelles professions que són a l'exterior i, per tant, que cal també incorporar tots aquests riscos emergents dins de l'àmbit de la prevenció de riscos laborals.

El segon és constatar que no es va fer bé, que el Govern no ho va fer bé quan va haver-hi la crisi de Rodalies, el caos de la mobilitat al nostre país. I no ho va fer bé amb les persones treballadores del país. Això ja ho vam dir a la interpel·lació i també ho posem en la nostra moció perquè constatem, entre tots i totes que, en efecte, el Govern no ho va fer bé. I tercera, el tercer punt que nosaltres portem és el que fa referència precisament a la desinversió històrica que hi ha hagut per part de l'Estat en la xarxa de Rodalies del país, i que té un impacte més que evident i constatable en el progrés econòmic de Catalunya.

D'altra banda, diverses accions que considerem que són necessàries i que tenen també relació amb el desplegament d'aquestes tres constatacions que acabo d'explicar. Les primeres, les que tenen a veure precisament amb tot l'àmbit de la prevenció de riscos i és l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral. Per tant, demanem que el Govern presenti a la Comissió d'Empresa i Treball un informe, un informe avaluador, de l'actual Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral de l'any 21 a l'any 26 i que, per tant, aquest també serveixi de base per construir la nova estratègia. I, en aquesta nova estratègia, lògicament amb participació no només dels agents socials, sinó també aquesta cambra també crec que té coses a dir i, per tant, serà bo que també es tingui en compte.

D'altra banda, hem d'incorporar aquesta perspectiva de gènere, que sempre demanem respecte a la prevenció de riscos i, per tant, també incorporar aquesta

mirada i aquesta mirada, també, que vagi acompanyada dels riscos emergents que també ja he mencionat anteriorment.

D'altra banda, un protocol. Necessitem un protocol clar, un protocol que estableixi que, en situacions com les que vam viure amb el caos de la mobilitat, permeti també al Govern saber quins són els passos de forma clara que ha de seguir i, per tant, convocatòria del Consell del Diàleg Social. En el Consell del Diàleg Social, establir les bases per donar seguretat jurídica als treballadors i les treballadores del nostre país i, per tant, sortir també de forma conjunta a explicar-ho. És a dir, una comunicació que sigui clara i sigui directa, que arribi a tothom i, per tant, utilitzant tots els canals que tinguem al nostre abast.

És imprescindible, perquè un dels grans problemes va ser la manca de comunicació. La gent treballadora del país no sabia què podia fer aquell dia. El dia en què els trens no anaven i les autopistes estaven col·lapsades i no podien arribar al seu lloc de treball. I, per tal d'aclarir tot plegat, és molt necessari que aquest govern demani un informe jurídic, i que sigui un informe clar i, en la mesura del que sigui possible, contundent respecte a l'aplicació de l'article 37, punt 3, apartat g, que és el que té a veure amb els permisos retribuïts a aquelles persones que no poden teletreballar i no poden accedir al seu lloc de treball i, d'altra banda, amb les instruccions necessàries per tal que les persones que poden teletreballar no hi hagi cap tipus de problema per fer-ho.

D'altra banda, traspassos. Traspassos de les passives, traspassos també de la Inspecció de Treball, per tal que totes les competències en inspecció laboral les tinguem a Catalunya. I també el que reclamem és que la llei de prevenció de riscos laborals es desbloquegi d'una vegada per totes a l'Estat.

I també portem dos elements més: un que té a veure amb els tècnics de la Inspecció de Treball. Els tècnics habilitats en la Inspecció de Treball, que s'han d'equiparar – s'han d'equiparar– al cos de subinspectors. De fet, estaven equiparats, però un acord de govern (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –acabo, vicepresidenta–, un acord de govern del 13 de gener del 2026 va deixar d'equiparar-los. Va desequiparar-los i, per tant, nosaltres demanem que s'equiparin

els tècnics habilitats de la Inspecció de Treball amb el cos de subinspectors laborals, que és com estaven abans d'aquest acord.

I, d'altra banda, un element que per a nosaltres és transcendental, que són els certificats de professionalitat i, per tant, també en l'àmbit de dotar dels recursos necessaris, que actualment no hi són i que fins al mes de març no hi seran, per tal que aquestes sis mil persones que no poden fer cursos i que necessiten fer cursos per tenir certificats de professionalitat i per inserir-se en el mercat de treball, actualment no poden fer-ho perquè el Govern no està fent bé la seva feina.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Ara té la paraula, per defensar les esmenes presentades, també per un temps de cinc minuts, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, la diputada Conchi Jiménez Cruz.

Conchi Jiménez Cruz

Moltes gràcies. Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades. Al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar compartim plenament la preocupació per l'increment dels accidents mortals respecte al 2024. Per fer front a aquesta situació, el Departament d'Empresa i Treball ha impulsat i està desplegant un pla de xoc contra la sinistralitat laboral, amb iniciatives com: impuls de la creació d'un cos de delegats i delegades territorials de prevenció, execució de campanyes informatives per garantir una prevenció efectiva dels riscos laborals... Lligat a aquest punt, el nostre grup votarà a favor al punt de la reforma de la llei de prevenció de riscos laborals. S'ha d'adaptar a les realitats actuals i hem de posar-ho en tota l'actualització al segle d'ara.

Programes de visites i intervenció sobre empreses del sector de la construcció, empreses d'alta sinistralitat, actuacions per a la determinació de la causalitat dels accidents de treball, per la reducció del risc ergonòmic, per a la gestió dels factors de risc psicosocial, entre d'altres. Projectes en l'àmbit de la comunicació i promoció de la prevenció, campanyes per part d'Inspecció de Treball en matèria de seguretat i salut laboral. Vinculat amb la inspecció, nosaltres votarem, el nostre grup

parlamentari, a favor del punt on es parla que la tasca de coordinació es pugui gestionar i fer des de Catalunya. Continuar executant les actuacions de l'Estratègia Catalana de Seguretat i Salut Laboral 2021-2026, així com els treballs de preparació de la nova. Respecte a aquest punt, també estem d'acord en la presentació, en un termini de tres mesos, d'una avaluació per començar a treballar la següent estratègia catalana de cara a l'any 2027.

Pel que fa a la qüestió relativa a la calor, al setembre del 2025 el Departament va crear un grup de treball específic per prevenir els efectes de la calor en l'àmbit laboral. L'objectiu principal d'aquest espai és elaborar un document consensuat que reculli les recomanacions clau per prevenir els efectes de les altes temperatures en l'àmbit laboral a través del desplegament progressiu de línies d'actuació. Aquest grup ja està finalitzant els seus treballs.

Respecte al punt 2 de la moció, que parla de l'aturada del servei de Rodalies i del tall de l'AP-7 que va afectar la mobilitat del país, la moció diu que no es van prendre les decisions adequades per defensar els drets laborals de les persones treballadores afectades. Evidentment, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar volem traslladar que, des del primer moment, el Govern va actuar amb responsabilitat, coordinació i rigor, també des de la perspectiva laboral.

El Departament va contactar amb els agents socials des del minut u, va mantenir una comunicació constant i directa amb les organitzacions sindicals i empresarials, precisament per compartir informació, acordar criteris i garantir una resposta coherent i coordinada. El Departament té molt clar el seu paper. Nosaltres, com a grup parlamentari, també. Garantir la seguretat de les persones treballadores i els drets laborals. I això és el que s'ha fet, el que es va fer. Es va informar la ciutadania sobre quins eren aquests drets. Qualsevol persona treballadora que consideri que no s'han respectat té els mecanismes per denunciar-ho, com estableix la normativa i com es va informar, i nosaltres, el nostre grup parlamentari,

fitxer 27

estem aquí a disposició de qualsevol persona que necessiti que li donem recolzament si en algun moment creuen que no s'han respectat els seus drets.

En definitiva, el Departament d'Empresa i Treball va acompanyar treballadors i treballadores, ha actuat conjuntament amb els agents socials i ha exercit la seva responsabilitat com a govern en una situació molt complexa.

Completament d'acord en establir un protocol per abordar les situacions extraordinàries. El Consell de Relacions Laborals ha elaborat recentment, amb la col·laboració de la Direcció de Protecció Civil, unes orientacions per a l'elaboració dels protocols per a la prevenció de riscos laborals en situacions d'emergència.

El nostre grup parlamentari hem analitzat tots els punts d'aquesta moció, hem fet aportacions per arribar a acords, ja que estem parlant d'un tema que ens preocupa, i molt: estem parlant de la seguretat i la salut de la gent que treballa. No ens podem permetre continuar normalitzant –ja ho vaig repetir també en una intervenció anterior–, no ens podem permetre continuar normalitzant una realitat tan dura com la sinistralitat laboral. Massa sovint els accidents a la feina queden amagats darrere de xifres, però cada número amaga una vida i amaga una família. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Acabo eh? Això va de persones, de protegir la vida de qui fa que aquest país funcioni cada dia. Per això, des del nostre grup parlamentari, creiem que garantir el dret a la seguretat i la salut en el treball no és una opció, sinó una obligació.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de Junts, i té la paraula la diputada Noemí Nieto Fumanal.

Noemí Nieto i Fumanal

Vicepresidenta, diputats, diputades... Vull començar agraint que la moció del diputat Jordi Albert sobre salut laboral i sinistralitat hagi posat el focus en la mobilitat laboral, una qüestió que afecta directament la vida quotidiana de milers de treballadors. És una realitat que el caos de Renfe, Adif i col·lapse de l'AP-7 ha agreujat la salut física i emocional de moltes persones treballadores. Per això avanço que votarem a favor de tota la moció, perquè interpel·la directament el dia a dia de la ciutadania i per això es demana protocols de comunicació, aplicació de mòbil, traspàs de competències

d'inspecció de treball, certificats de professionalitat i el reconeixement del canvi climàtic.

Pel que fa a la sinistralitat laboral, volem expressar el nostre profund lament pels cent nou accidents laborals mortals durant el 2025 –una xifra superior a la del 2024–, dels quals una vintena ha estat per desplaçaments per carretera. Cada accident mortal és una estratègia irreparable.

Estem a favor de reforçar l'estratègia de prevenció i seguretat, especialment en sectors amb major exposició de risc, amb l'objectiu d'avançar cap al risc zero.

Dir que gràcies a dues dècades de polítiques de prevenció, amb la implicació de tècnics de prevenció, sindicats i agents socials, els accidents o malalties laborals amb baixa s'han reduït pràcticament a la meitat, de 170.000 l'any al 2003 a prop de noranta mil el 2024. Per això votarem a favor de seguir millorant les estratègies de prevenció en l'àmbit laboral.

Ara bé, no podem confondre aquest debat amb el creixement exponencial de les baixes laborals, que respon majoritàriament a baixes per malaltia comuna. I que estaríem d'acord que aquest cert percentatge serien combinades socials i laborals i que no estan del tot reconegudes, com les osteomusculars o les de salut mental.

Però les dades són clares, si amb els accidents laborals hem baixat a la meitat, les baixes per malaltia comuna s'han duplicat. I en aquests moments estem en més de 2 milions de baixes per malaltia i una mitjana de quaranta-cinc dies per baixa. Per tant, tenim que el noranta-cinc per cent de les baixes són causades en l'àmbit laboral i la resta són en l'àmbit social, especificant que hi pot haver un registre confós moltes vegades.

A Catalunya tenim un set cent de baixes. I si mirem per sectors, a la indústria és un deu per cent, igual que el comerç. I si mirem els sectors públics, tenim justícia i educació amb un vint per cent.

Aquest fenomen ja és la segona despesa més important de la Seguretat Social després de les pensions. I Catalunya és la segona comunitat amb major índex de baixes laborals. La mateixa consellera de Salut ens advertia que les baixes en el tram dels més joves s'ha triplicat sense correlació amb dades de salut.

Fa uns mesos, Junts va sol·licitar un pla interdepartamental per abordar l'increment de les baixes vinculades a la salut mental, que avui és la principal causa. Un pla que proposava una actuació transversal, amb la implicació coordinada de les conselleries de Salut, Treball, Drets Socials i Educació. Lamentablement, Esquerra Republicana va votar en contra d'aquesta proposta, i ho lamentem, perquè els riscos psicosocials no s'originen i es manifesten únicament en l'espai laboral, la càrrega emocional, la conciliació, la precarietat, la cura dels familiars i la inestabilitat vital interactuen constantment amb les exigències professionals. Cal superar una visió estrictament laboral i avançar cap a polítiques integrades a la salut psicosocial que entenguin la persona en la seva globalitat i que coordinin salut, treball, educació i drets socials.

Si no actuem sobre les causes estructurals, només gestionarem les conseqüències. Pel que fa a la mobilitat, torno al col·lapse de rodalies i de l'AP-7. No només és un problema de transport; és un problema de país. L'impacte sobre la salut mental és real i també sobre la productivitat i teixit econòmic. Cal articular mecanismes de protecció, però també invertir en carreteres i trens.

Ara bé, des de Junts volem ser clars, no podem traslladar el cent per cent del cost del caos ferroviari o de la manca d'inversió de l'Estat a les empreses catalanes. Aprovarem estudiar tenir permisos retribuïts, també reconèixer els canvis de clima, però hauran d'estar finançats pels responsables, per Adif, Renfe i responsables directes per aquest deteriorament. Les conseqüències del fracàs de l'Estat no poden recaure ni sobre els treballadors ni sobre el teixit productiu català.

En definitiva, des de Junts no bloquejarem aquesta moció perquè identifica problemes reals i urgents, però les solucions han de ser equilibrades i justes, posant la responsabilitat on correspon, protegint els treballadors sense penalitzar les empreses i pensant sempre en el conjunt del país.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, per part del Partit Popular de Catalunya, la diputada Míriam Casanova i Domènech.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, vicepresidenta. Els casos d'accidents mortals o molt greus són realment preocupants a Catalunya i, per tant, cal avançar cap a una protecció real i efectiva de tots els treballadors per evitar casos de sinistralitat laboral.

Amb aquesta finalitat, compartim la necessitat, doncs, que el Govern de la Generalitat avalui l'estratègia catalana de seguretat i salut laboral del 2021 al 26, ens presenti els resultats assolits i ens proposi noves mesures, especialment de prevenció i de control, per assolir una veritable protecció dels treballadors, especialment en feines de risc i en onades de calor extrema.

Pel que fa a la crisi de rodalies, amb continus serveis afectats i múltiples punts crítics a la xarxa, és un veritable drama per a totes les persones que cada, doncs, dia han d'anar a treballar, com també per a les empreses, que estan suportant quantioses pèrdues. Per això estem d'acord en establir un protocol per emetre instruccions clares i comunicar-les als treballadors i les empreses, així com també aclarir en quines situacions les persones treballadores tenen dret al permís retribuït de quatre dies.

També, i malgrat no es menciona a la moció d'Esquerra Republicana, creiem des del Partit Popular que cal concretar les situacions en què l'Administració hauria de compensar les empreses, especialment els autònoms i les pimes, per les pèrdues ocasionades pel bloqueig del transport de mercaderies, com pels treballadors que no poden teletreballar, com els que forçosament arriben tard al lloc de treball.

Malauradament, aquestes situacions són habituals i generen unes pèrdues diàries al voltant de 9 milions d'euros, segons les estimacions de l'observatori de la petita i mitjana empresa a Catalunya. Però bé, era previsible, no?, que Esquerra Republicana s'oblidés de les empreses en la seva proposta, perquè ja els hem anat escoltant en moltes sessions de les comissions, les consideren capitalistes, explotadores de les persones treballadores, tenen ànim de lucre –és un pecat, tenen ànim de lucre– i no sé quants defectes més.

En canvi, sí que ens sorprèn que condicionin la negociació del pressupost de la Generalitat per al 2026 a la recaptació de l'IRPF, que saben que no és factible, en comptes d'exigir la recuperació del servei normal de trens de rodalies.

Per altre costat, des del Partit Popular compartim la necessitat de reforçar la Inspecció de Treball perquè tingui l'estructura i els recursos suficients per portar a terme les seves funcions de control, d'exigència del compliment de la normativa laboral i, especialment, en seguretat i salut laboral. Però per incrementar la plantilla de la Inspecció de Treball a Catalunya, la solució no és traspasar la competència de l'Estat, sinó redistribuir i formar el personal d'administració i serveis del sector públic de la Generalitat. És inacceptable que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais aglutini 2.500 persones treballadores, quasi la meitat del departament que en té més, el de Drets Socials, o pràcticament el mateix nombre que el d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural. Sens dubte, cal reduir el personal d'aquesta corporació i alliberar els recursos humans per a les àrees que ho necessiten, com la Inspecció de Treball.

I és que per Esquerra Republicana al final tot acaba en exigir més competències a l'Administració de l'Estat. En aquesta moció volen la inspecció en matèria de seguretat social i també les polítiques passives d'ocupació, però en altres propostes també han demanat el traspàs per fixar el salari mínim interprofessional, la gestió, recaptació i inspecció dels impostos estatals, començant per l'IRPF, les infraestructures, la gestió de rodalies, la competència en matèria de migracions i fins i tot dels exàmens de conduir. I tot per seguir avançant cap a un estat a Catalunya, procés que res de bo ens ha portat i que res té a veure amb el benestar dels catalans i catalanes.

I mentrestant, el Govern socialista continua –el Govern socialista a nivell estatal, però sobretot a nivell de la Generalitat– amb més prioritats equivocades, més superestructura, més despeses supèrflues, més serveis públics col·lapsats i més impostos a pagar pels catalans i catalanes. I així ens va.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gràcies, vicepresidenta. A veure si tenim sort i avui ens deixen acabar la nostra intervenció.

Senyor conseller, bona tarda, prengui nota d'aquesta intervenció, en prengui nota perquè crec que li aniria molt bé el que s'ha explicat aquí.

Catalunya té reptes molt importants, sobretot en matèria laboral, sobretot en matèria de sinistralitat laboral. I vostè destina més cèntims en xorrades ideològiques i en plans d'igualtat i de polítiques de gènere que realment a combatre la sinistralitat. Per tant, estaria bé que ho tingui en compte. *(Veus de fons.)* Hòstia, què? És la realitat. Li sap greu? A mi també, però és la realitat.

Miri, saben què passa? Cada cop que escoltem Esquerra Republicana parlar sobre ocupació, feina o empresa, el que ens trobem és una barreja de populisme chavista, intervencionisme, demonització de l'empresa, menyspreu, per descomptat, de l'esforç i una perillosa ignorància de la realitat econòmica. És a dir, poca diferència del discurs entre Esquerra i la CUP en matèria empresarial i laboral.

Ara bé, en aquesta moció hi ha una qüestió plantejada que realment s'ha d'afrontar, s'ha d'abordar, que és la sinistralitat laboral, allò que per la Generalitat, pel Govern, per Esquerra és secundari, que ara fan una interpel·lació paperina per intentar fer una mica de campanya electoral pel senyor Albert, però no pas perquè vulguin resoldre aquesta situació. I, miri, sap què passa? Que cada cop que un treballador es deixa la vida o queda greument ferit complint amb el seu deure, l'Estat ha fracassat. Ho hem vist aquests dies a Adamuz o a Gelida, persones que treballant o anant a la feina s'han deixat la vida. És una autèntica vergonya. I aquí, a Catalunya, la Generalitat mira cap a una altra banda. Prova d'aquest fracàs és que cent nou treballadors, és a dir,

fitxer 28

cent nou persones, van morir l'any 2025, segons les dades de l'Observatori del Treball i el Model Productiu de la Generalitat, és a dir, de les seves dades, cosa que representa un augment de més del vint per cent respecte a l'any anterior, el nivell més alt dels últims catorze anys. Fixi's, l'any 2024, només a Catalunya es van produir

200.000 accidents laborals, que van derivar en 115.000 baixes laborals. Però és que l'any passat més de 120.000 persones, entre gener i juliol, van tindre o van patir un accident laboral. I aquestes són dades, hi insisteixo, del seu propi departament, senyor Sàmper. Per tant, alguna reflexió haurien de fer vostès, que, veient el que està passant, continuen mirant cap a una altra banda. Això sí, tenim una macroestructura de Departament d'Empresa i Treball, moltes direccions generals, molts secretaris generals; això sí, treballar efectivament per resoldre els problemes reals dels treballadors de la nostra regió, absolutament res.

No és acceptable que la Generalitat inverteixi més diners en plans d'igualtat i polítiques de gènere que a combatre la sinistralitat. I aquí algun diputat o diputada del PSC s'espantava. Escolti, miri, revisi el pacte nacional per a la indústria, que vostès segurament aprovaran, i que ara ha aprovat el Govern; revisin-lo: 4.400 milions d'euros, absolutament, per descarbonitzar i desindustrialitzar Catalunya. Per tant, vostès s'ho haurien de fer mirar. Miri, si realment volen millorar la sinistralitat, volen millorar aquestes dades, el que han de fer és posar mesures reals, mesures per millorar la inspecció, mesures per millorar la legislació en matèria de prevenció, endurir les sancions per a aquells que incompleixen la normativa de prevenció de riscos laborals. I, en cas d'accident, que s'ofereixi suport real, econòmic i psicològic, tant als treballadors afectats com a les famílies, cosa que ara mateix no s'està produint. Alguns diputats d'Esquerra, evidentment, aixecaran el braç i diran que defensen els treballadors i defensen els sindicats –això, sempre–, però la veritat és que les dades són demolidores, i vostès no fan absolutament res.

I no voldria acabar sense fer una reflexió final. Mirin, els senyors d'Esquerra demanen que el Parlament constati que, davant el caos de rodalies i l'AP-7, el Govern no va prendre les mesures adequades per protegir els drets dels treballadors. I tenen raó. Però, saben què constata el carrer, senyor Albert, saben què constata el carrer? Que vostès són els qui van invertir Illa i que vostès són els col·laboradors necessaris de la corrupció i de la desinversió que van protagonitzar els accidents ferroviaris. Sí, són vostès (*aplaudiments*) qui mantenen un govern criminal presidit per Pedro Sánchez. Per tant, miri, ja està bé d'enganyar la gent, ja està bé. I si realment volen protegir la classe treballadora d'aquesta regió, realment

volen protegir aquests treballadors, realment volen rebaixar la sinistralitat a Catalunya, facin caure Illa a Catalunya i Sánchez al Govern d'Espanya.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Tot seguit és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula el diputat Lluís Mijoler i Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, vicepresidenta. Bé, bona tarda de nou. En primer lloc, agrair, com no pot ser d'una altra manera, al Grup d'Esquerra Republicana que ens porti també aquest debat al Ple. Nosaltres també, avui, com bé deies, hem fet una interpel·lació en aquest sentit, perquè és normal que al Parlament ens plantegem fins a quin punt és normal que el treball, que exercir el dret al treball, la feina, impliqui un risc de mort, un risc de lesions o, en definitiva, un deteriorament de la salut. Sembla que, per sentit comú, no hauria de ser així. Ahir, en la interpel·lació que feia al conseller, també vam posar sobre la taula que la sinistralitat no és únicament i exclusivament una estadística, sinó que és un fracàs de la prevenció, del seu control i de les conseqüències. Per tant, no em repetiré avui sobre aquell diagnòstic. I avui el que toca és que el Parlament fixi mandats concrets al Govern perquè la prevenció deixi de ser retòrica i passi a ser una obligació efectiva. Per tant, en aquest sentit, ja avanço que votarem favorablement tots els punts de la moció.

Les dades que recull són molt clares. Hi ha un ascens preocupant d'accidents mortals, sobretot un element especialment alarmant: pot ser que el nombre global d'accidents no augmenti en nombre, però sí que n'augmenta la gravetat, i això no sabem si encara és pitjor, no? Quan augmenten els accidents molt greus sol voler dir que hi ha riscos coneguts que s'estan tolerant –a això no hi ha volta de full–, i, per tant, que la prevenció bàsica continua fallant en aquells sectors on el risc està normalitzat des de ja fa massa temps. Crec que en això, amb aquest diagnòstic, hi estaríem d'acord. Per tant, hem de posar fil a l'agulla.

Remarquem els tres eixos que el text, jo crec que encertadament, situa. El primer eix, l'avaluació i l'actualització de l'estratègia catalana amb una fiscalització real.

L'estratègia és 21-26. Per tant, és encertat i necessari, ja que acabem aquest cicle, que el que vingui després no sigui una inèrcia i, per tant, que, amb les dades que tenim, doncs fem la reflexió i tirem endavant una nova estratègia. Aquest Parlament, i la gent, en definitiva, ha de saber què és el que ha funcionat, què és el que no, quins objectius s'han complert, on hi han hagut dèficits, per posar-hi èmfasi.

I aquí valorem especialment que la moció posi sobre la taula tres coses: la perspectiva de gènere, perquè –ho dèiem també ahir– riscos psicosocials, càrregues i violències tenen biaixos estructurals i massa sovint, a més, queden invisibilitzats; l'impacte de la prevenció en la productivitat i en la competitivitat, és una realitat, perquè prevenir no ho ha de veure l'empresa com un cost –ja no dic l'Administració, l'empresa–, sinó com una inversió que sosté la pròpia ocupació de qualitat, i, per tant, quan parlem d'absentisme, si veiem que la inversió en prevenció encara augmenta més la productivitat, és un factor que ha de tenir en compte l'empresa, i el vincle també entre prevenció i incapacitats temporals i permanents i sinistralitat, perquè això també és un termòmetre de com s'organitza el treball.

Sobre el segon eix, els riscos emergents i el canvi climàtic, és a dir, passar de recomanacions a obligacions efectives, la moció ens situa els riscos psicosocials i els derivats de fenòmens meteorològics extrems, perquè, evidentment, les onades de calor, pluges intenses o les ventades no són ja una excepció, són un context laboral ja present. Hi ha activitats on això és especialment greu: processos intensius en calor o energia, torns prolongats, càrrega física elevada, EPIs incompatibles amb altes temperatures. I aquí és on no n'hi ha prou amb uns recordatoris genèrics: cal una adaptació de tots els processos productius de l'organització del treball i dels seus propis ritmes, amb uns protocols que siguin exigibles i amb unes responsabilitats que siguin clares. Per això considerem encertat que la moció demani aquestes modificacions normatives per garantir seguretat i salut davant d'aquests riscos emergents. El marc preventiu s'ha d'adaptar a la realitat del segle XXI i, per tant, al context climàtic que vivim.

I el tercer eix. Quan falla la mobilitat, els drets laborals han de ser immediats i inequívocs. Deia la diputada Jiménez que sempre es pot reclamar per defensar els interessos dels treballadors i treballadores. Quan hi ha por de perdre el lloc de feina,

molts cops aquestes reclamacions no es donen, i fins i tot tenen a veure també amb la pròpia prevenció de riscos. Molts cops no es fan reclamacions respecte que s'assumeixen riscos inadequats sense mecanismes de prevenció per la por de perdre la feina. Per tant, aquí hem de tenir seguretat jurídica. Per tant, això, aclarir jurídicament l'aplicació del permís retribuït ens sembla imprescindible. El protocol d'emergència que es faci amb diàleg social. Una instrucció general acordada també amb els agents socials i garantir aquesta comunicació real i massiva perquè els drets no depenguin de la interpretació de cada empresa, sinó que siguin una realitat, i també respecte del teletreball –sempre, també, ho hem dit. Per tant, la proposta d'aplicació mòbil pot ser una eina útil, però el *core* és que hi hagi instruccions clares.

I acabo. Votarem a favor d'aquesta moció perquè coincidim, evidentment, que cal avaluar i actualitzar estratègies, incorporar els riscos emergents, garantir drets quan la mobilitat col·lapsa. La mobilitat, també factor de riscos psicosocials, com ja ho diu un estudi de la Rovira i Virgili. I, per tant, dic clarament que la prevenció no ha de ser un annex; és una política de vida, i la vida de la gent treballadora ha de ser el primer.

Salut i bon treball.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la terra i té la paraula la diputada Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Com que estem parlant de treball, aprofito una cosa que tenia moltes ganes de dir-los a la majoria dels diputats, i, especialment, als que seieu a aquest costat: quan sortiu, si us plau, per la part de dalt, feu el favor de tancar el *pestillo*, perquè la gent que treballa aquí no hauria d'estar pendent de baixar i tancar-lo. De veritat, crec que mostraria bastant més que els discursos obreristes de darrera hora.

Dit això, per als que no ens acompanyeu a les sessions de treball, deveu estar veient que hi ha un petit gir de VOX. Té a veure amb que els han canviat el seu jefe. No sé si us n'havíeu assabentat. Ara tenen el Carlos Quero, que és una persona que sí que parla amb caràcter obrerista. Lo que passa és que hauran de fer molta feina

amb el tema de l'hemeroteca, perquè VOX, que està en contra de les subvencions dels sindicats i, en canvi, les subvencions del Parlament li agraden molt, especialment quan les poden desplaçar en begudes alcohòliques –després veiem les intervencions que veiem–, i, en canvi, no van emparar l'ampliació dels ERTes durant la covid i van ser l'únic partit que va votar en el Congrés en contra de la derogació d'acomiadament per baixa mèdica. Per tant, crec que no estan gaire habilitats per venir avui aquí a dir que els importen els accidents laborals, accidents laborals mortals, tenint en compte que són l'únic partit que considerava que s'ha de poder acomiadar la gent, ho repeteixo, durant les baixes mèdiques. Així que, jo què sé, una miqueta de saber a quin partit es milita.

Dit això, creiem que aquesta moció és molt pertinent, perquè s'ha de fer feina i està bé poder avançar en determinada feina. Malgrat que existia i es va emetre una instrucció, per exemple, durant les darreres alertes 6/6 per vendaval, és cert que havies de fer tres clics –i això no és poca cosa– per poder accedir-hi. Creiem que seria positiu que hi hagués una bona coordinació quan s'emeten alertes i quan es fan segons quines difusions per tal de que la gran majoria dels treballadors coneguessin els seus drets. Perquè creiem que aquí el Govern, i en aquest cas el Parlament, no poden ser neutrals. En el moment en què, aquell mateix dia, quan s'estava parlant d'una alerta –ho reitero, 6/6–, teníem Foment dient que es revisarien les baixes una a una, és a dir, amenaçant els treballadors respecte dels seus drets, no podem fingir, diguem-ne, que no hi ha un enemic per a la classe, en aquest sentit.

Llavors, s'ha de poder reforçar la inspecció, d'una banda, i s'ha de poder reforçar la publicitat, d'una altra. Hi ha moltíssims deures del conjunt dels catalans que tots coneixem. Jo sempre poso el mateix exemple: tots hem vist els anuncis d'hisenda i tots veiem els anuncis de que reciclem bé; doncs és l'hora de que també coneguem els anuncis dels nostres drets laborals. S'ha fet feina, però s'ha de poder seguir fent feina. Perquè aquests dies, quan s'ha obert aquest debat sobre això que en diuen «absentisme», malgrat que no seria la terminologia correcta –i l'altre dia crec recordar que el conseller en va fer també menció, en aquest sentit, d'una forma positiva–, veiem que hi ha altres dades que no s'estan donant; que, per exemple, no s'està parlant de que aquest suposat increment de les baixes a Catalunya no seria tan així. El 2006, quan ja es notaven els efectes de la crisi econòmica a moltes zones,

especialment a aquelles vinculades als treballs industrials, teníem cinquanta per cada mil baixes a Catalunya, que és el tipus d'indicador que s'utilitza –l'Erin. Actualment tenim cinquanta-cinc per mil. Pel mig, 2012, eren vint per mil. És a dir, hi havia uns números molt alts; van baixar i posteriorment han pujat molt poc respecte d'aquell moment. El que sí que ha passat és que s'han començat a comptabilitzar també baixes de curta durada que en un altre moment no passaven.

Això no vol dir que no haguem de tenir un debat sobre la salut pública, que també impacta especialment a petita empresa, però sempre des de la perspectiva –i crec que aquí la majoria de les intervencions han anat en aquesta línia– de que la salut ha d'estar al centre. I, sobretot, tenir en compte certes coses. Avui dia, a Catalunya s'estan declarant..., segons l'Observatori del Treball i el Model Productiu, el 51,3 per cent dels treballadors declaren haver anat malalts a treballar els últims dotze mesos, el 88,67 per cent en llocs especialment exigents. La meitat dels treballadors que creuen que la seva salut està en risc: sis sobre deu, ergonòmics; cinc sobre deu, a salut mental.

Nosaltres hem portat també en una moció que es comencessin a tenir en compte quan hi havia baixes reiterades entorn de la salut mental en una empresa ja pogués haver-hi inspeccions de caràcter proactiu, diguem-ne, en aquestes, perquè no tan lluny de casa nostra, a França, va haver-hi un cas que es va acabar considerant que l'empresa era organització criminal perquè s'havia sotmès a assetjament els treballadors, fins al punt de que hi ha hagut més d'una vintena de suïcidis a France Télécom. Creiem que no és pas una broma que tinguem un ús que ha superat el 169 per cent –ha superat– d'ús d'antidepressius i que ara mateix la por de perdre la feina signifiqui una probabilitat més seixanta-u per cent d'ansietat i que l'alta exigència i control un més setanta-set per cent de risc de depressió. Tot això és de lo que s'ha de fer càrrec la presidència de la Generalitat i no d'acusar als treballadors d'agafar baixes que no existeixen. Penso que lo que ha passat les últimes setmanes ha sigut bastant lamentable. Penso que s'ha d'aclarir entre conselleries què està passant amb les ITs i si finalment hi ha criteris econòmics o no, perquè a hores d'ara hi ha *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* informacions contradictòries segons conselleries. Ja acabo. I si nosaltres fins ara estem esperant és perquè precisament posem per davant la salut dels treballadors

de fer publicitat d'acords que no siguin clars. Però estem esperant aquestes respostes.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Mixt i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

La normativa sobre seguretat i salut laboral, mobilitat i formació està aprovada, publicada i vigent a dia d'avui. El problema no és la llei; el problema és que els dirigents d'aquest país ni la despleguen ni la fan complir, eludint i ajornant tota responsabilitat. No hi ha cap buit legal

Fitxer 29

com insinuen a la moció, el que hi ha és un buit de govern.

La llei de prevenció de riscos laborals ja obliga a les empreses a anticipar riscos previsibles i adaptar els llocs de feina a cada persona, però la seva aprovació no ha impedit que els accidents mortals continuïn augmentant. No augmenta la sinistralitat, es redueix, però sí que augmenta la gravetat dels incidents. És el que té convertir la prevenció en un mer tràmit burocràtic, que les empreses compleixen gairebé per inèrcia, signant convenis prefabricats, que no tenen en compte l'especificitat de cada lloc de feina. Les empreses acaben tenint un parell de arxivadors d'anelles farcits de fitxes que ni es miren i que no comporten l'aplicació de mesures ni l'execució d'actuacions visibles i fefaents. Sense haver pogut passar de la teoria als fets en tema de prevenció de riscos laborals, vostès malden per introduir conceptes ideològics com riscos climàtics, permetent que el concepte es mengi la intencionalitat. El dret laboral ja contempla instruccions operatives clares i efectives pel que fa a canvi d'horari i modificació de ritmes productius i mesures preventives concretes davant d'onades de calor o de fenòmens meteorològics extrems. No cal afegir-hi més èpica climàtica.

Davant la deriva «podemita» d'Esquerra, hom ja troba estrany que no hagin intentat enjuncar-nos altres conceptes, com riscos vinculats al Ramadà, per exemple, per continuar dotant de privilegis la seva futura i cobejada base electoral. Bé, potser no cal, perquè moltes empreses, pressionades per l'acord signat entre l'Estat espanyol i la Comisión Islámica de España, en termes de flexibilització de jornada laboral en època de Ramadà, cedeixen davant les pretensions dels treballadors musulmans, eximint-los de les seves funcions i generant discriminacions flagrants respecte a la resta de personal. Deu ser una d'aquelles discriminacions que vostès vesteixen amb l'adjectiu «positives», perquè no sembli ni tan injust ni tan irracional, oi?

L'estatut dels treballadors contempla permisos retribuïts per causes accidentals i imprevisibles i inevitables. No sé si les incidències a rodalies entrarien dins d'això de accidentals i imprevisibles o s'haurien d'englobar més en causes comuns i ordinàries. Però en qualsevol cas, no pot ser que la desinversió en infraestructures i la mala planificació política deixin indefensos els treballadors. Vostès van emetre tota una sèrie de comunicacions interpretatives sobre els drets dels treballadors durant la crisi de rodalies, recordant el dret de teletreballar i el dret al permís retribuït de l'estatut dels treballadors. Eren meres orientacions que no tenien rang vinculant i que, per tant, no van garantir una aplicació homogènia entre les empreses. Al contrari, van generar inseguretats jurídiques i van evidenciar que el Govern no només no assumeix responsabilitats i despeses, sinó que intenta delegar-les al teixit empresarial generant mala maror i conflictes del tot innecessaris.

La llei diu una cosa, però el Govern en fa una altra. I qui paga el preu d'aquesta manca de lideratge són els treballadors i els sectors productius del nostre país. No han aconseguit, els d'Esquerra, ni el finançament singular, ni el traspàs en la recaptació de l'IRPF, però aquí els tenim demanant ara el traspàs de la Inspecció de Treball. Per demanar, no quedin vostès, eh?

Aliança Catalana sempre es posicionarà al costat d'aplicar mesures de protecció per als treballadors, però això no equival a fer proselitisme de l'extrema esquerra ni a comprar el relat fantasiós que explica com un general capturat i inhabilitat per l'enemic aconseguia alegrement, i com per art de màgia, competències i beneficis per a Catalunya. Qui ha dormit a la seva presó i malgrat això, continua dient que els

estima, no és un interlocutor vàlid. Fariem bé de rellevar el senyor Junqueras. Això sí, que no hi posin en Rufián, que a la que badin, aniran tots amb el pin i la carpeta del PSOE.

La vicepresidenta primera

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula a continuació el diputat el senyor Jordi Albert i Caballero.

Jordi Albert i Caballero

Bé, gràcies, vicepresidenta. Molt ràpid. Agrair tant al partit dels Socialistes com també a Junts la presentació d'esmenes i també agrair a la resta de grups parlamentaris que no han presentat esmenes però donen suport a la moció i els qui no vulguin donar suport o consideren que aquests punts no van amb la seva agenda política, doncs cap problema. Nosaltres continuarem insistint i persistint amb convicció amb el que nosaltres creiem que ha de passar en aquest país i el que és millor per a la ciutadania i la classe treballadora al nostre país.

Diverses qüestions. La primera és que, al final, quan parlem de la Inspecció de Treball de Catalunya, i això és per la companya Míriam Casanova, del PP, quan parlem de Inspecció de Treball de Catalunya, crec que ho haurien de fer també en base al coneixement al respecte, és a dir, la Inspecció de Treball de Catalunya, per dotar-se de recursos humans, per tenir més inspectors i inspectores, ha de demanar al Govern de l'Estat, al ministeri, ha de demanar permís per poder-ho fer. No té res a veure ni amb la «corpo» ni amb la distribució pressupostària ni res amb tot això. El problema està en què triguem entre un any i un any i mig o, fins i tot en alguns casos, dos anys, per tenir aquests inspectors sobre el terreny. I, per tant, nosaltres el que necessitem és millorar l'acció inspectora i, per tant, això no té res a veure amb la «corpo». Té a veure en què necessitem les competències, no haver de demanar permís i d'aquesta manera segur que anirem molt més ràpids des de l'àmbit de la Inspecció de Treball a Catalunya.

I d'altra banda, hi ha un altre element que també crec que és rellevant i és l'àmbit normatiu. L'àmbit normatiu no reconeix els riscos psicosocials ara mateix i no té una robustesa jurídica i, de fet, bona part de les contingències comunes, que tenen una afectació directa també en l'àmbit laboral i que tenen una afectació directa en els

centres de treball, les hem de tenir en compte, perquè la mobilitat és transcendental també pels riscos psicosocials i, per tant, quan parlem de prevenció de riscos psicosocials, també hem de facilitar tota aquesta mobilitat a la classe treballadora del país, que és la que va amunt i avall al seu centre de treball i torna enrere.

Per tant, crec que hem de tenir un debat i agraeixo el to que hi ha hagut en aquest debat per poder avançar en aquesta qüestió i, per tant, agraeixo a tothom que donarà suport a aquesta moció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 24 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la indústria

302-00209/15

I el darrer punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la indústria, en aquest cas presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i, per exposar-la, té la paraula, per un temps de cinc minuts, la diputada Àngels Esteller i Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyora vicepresidenta. Senyor conseller, senyores i senyors diputats. El grup popular, quan va presentar la interpel·lació, va posar de manifest que Europa ha canviat molt les polítiques industrials, degut a tota aquesta guerra comercial, degut també a la geopolítica, la dependència energètica, totes les tensions de la competència tecnològica amb Xina i amb Estats Units i que, per tant, ha assumit un repte d'autonomia estratègica, de seguretat econòmica i de prosperitat sostenible. Per tant, nosaltres, des de Catalunya, el que hem de fer és generar el marc i les condicions adequades per poder competir en aquest entorn, atraure una indústria de més qualitat, facilitar la transició industrial, aplicar innovació i atraure també inversió productiva.

El grup popular considera que Catalunya està preparada per a competir amb aquest nou escenari. Està preparada perquè té una indústria tradicional molt potent. És cert que també té una indústria tecnològica que està avançant, però falta un marc fiscal, un marc normatiu i un marc energètic que faciliti que tingui tots els elements de competitivitat que es necessita, especialment el marc regulador fiscal i administratiu competitiu. Per tant, s'ha d'alinejar amb aquestes polítiques, perquè siguin l'eix vertebrador del nostre model econòmic i poder arribar al vint per cent de PIB industrial, però no només créixer, sinó créixer també en productivitat. I, per tant, aquestes condicions requereixen un marc adequat.

Nosaltres li demanem al Govern que impulsi una nova política integral d'indústria, alineada amb totes les línies europees, que faciliti el creixement de l'empresa, la productivitat i la confiança. Es va aprovar el pacte per a la indústria, és cert. L'altre dia el conseller va estar en la comissió, ens va exposar i ens va explicar el pacte, però nosaltres aquí el que li demanem és que l'apliqui, que estableixi el calendari amb les dotacions pressupostàries adequades perquè es pugui executar i el marc adequat perquè el pacte es pugui executar. Nosaltres ja no hem incorporat les qüestions que incorpora el pacte, perquè la nostra moció té un caràcter més estructural, perquè sense aquestes reformes estructurals el pacte pot perillar i no s'ha d'aplicar amb la intensitat que caldria fer-ho.

I això demostra que requerim una visió integral de la indústria per fer aquest marc més competitiu i que la indústria tingui les necessitats que es necessita. I, per tant, des d'aquesta visió, el primer paquet de mesures és un marc potent d'incentius fiscals i de rebaixes fiscals. En quina direcció? Instruments fiscals que incentivin la reinversió, la digitalització i la innovació, que es redueixi la càrrega impositiva sobre el sòl industrial i totes les operacions productives, incentius per garantir la continuïtat de l'empresa familiar, que és una de les grans fortaleses del nostre teixit productiu. I d'aquí demanem un paquet de mesures en transmissions per reduir, com deia, el sòl, temes també de bonificacions vinculades a la reindustrialització, actes jurídics documentats, incentius en operacions de reestructuració, una sèrie de mesures també per a la successió de les empreses. I totes aquestes mesures estan en la moció –no em puc estendre a exposar-les– però sí també incentivar tota la

implantació de tecnologia a la indústria perquè pugui passar el coneixement al producte. I això requereix també mesures de caràcter fiscal.

Una nova governança, senyor conseller. Nosaltres, les polítiques industrials han de ser transversals. Vostès estan al departament d'Empresa, però totes a l'ecosistema és indústria, energia, formació professional, innovació, internacionalització de Catalunya i de l'Estat. I, per tant, nosaltres el que li demanem és que actuï el màxim a Catalunya i impulsi aquestes polítiques de l'Estat. Una energia competitiva, transició tecnològicament neutra, però hem de garantir uns preus estables i seguretat en el subministrament. Manteniment de les nuclears, hem d'avançar cap a les renovables. Estem molt baixos. Hem de remoure obstacles i arribar a un pacte amb el món local, però sobretot mantenir les nuclears perquè produeixen una energia neta que requereix la indústria. I, per tant, nosaltres també li demanem aquest compromís.

I després una aposta per tota la indústria química i un paquet de mesures perquè el potencial de la indústria química té dificultats en matèries primeres, té dificultats en el subministrament energètic, té dificultat per aplicar la descarbonització i els residus. I, per tant, totes aquestes qüestions les proposem en aquesta moció que, junt amb reduir burocràcia normativa, reduir normativa, fer un inventari de tota la normativa, eliminar l'obsoleta, la contradictòria, la que genera inseguretat jurídica i després agilitzar tots els processos, estenent la responsabilitat, la comunicació responsable i també, sobretot, un tema que –ja acabo, senyora vicepresidenta– tràmits alternatius, que no hagin de ser consecutius per alleugerar totes aquestes tramitacions.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Ara té la paraula, per defensar les esmenes presentades per part del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, la diputada Lúdia Ferré i Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, vicepresidenta. Conseller, diputats, diputades. Diputada Esteller, en primer lloc, gràcies per portar aquesta moció a debat aquí al Ple. Perquè avui debatem una

moció sobre indústria i pensem que parteix d'un bon diagnòstic: Catalunya necessita més i millor indústria. I això per a nosaltres, i ho dic així, és una autèntica prioritat de país. Aquesta prioritat ja s'està traduint en polítiques concretes i en una estratègia compartida amb el sector. Parlem de quin model de país volem i, si volem un país que fabrica, que innova i que exporta la indústria, ha de ser el centre de les decisions polítiques.

Com sabem, per al Govern, la política industrial és un dels eixos centrals del model econòmic i el nou pacte nacional per la indústria n'és una peça clau. Això vol dir reforçar el pes industrial per sobre del vint per cent del PIB i apostar per un sector que ja avui genera ocupació de més qualitat, més estable i amb millors salaris que la mitjana, no? Vol dir orientar els recursos públics de productivitat, R+D industrial, patents, pes de les empreses mitjanes i exportacions industrials de contingut tecnològic mitjà-alt i alt.

La seva moció insisteix en digitalització, intel·ligència artificial i innovació. I aquí ja hi ha un acord de fons, que ja està en marxa l'estratègia a Catalunya IA 2030, l'estratègia Catalunya Espai 2030, la Digital Catalonia Alliance i el pacte nacional per al talent digital, totes elles pensades per a què aquesta nova onada tecnològica arribi de debò a la indústria i sobretot a les pimes, a través d'instruments que les empreses ja coneixen: les línies de l'ICF, préstecs sostenibles i ajuts i projectes d'R+D i d'innovació tecnològica. Però deixeu-m'ho dir amb claredat: si no acompanyem a les pimes en aquest procés no hi haurà veritable indústria 4.0.

També compartim la preocupació per la resiliència de les cadenes de valor i per la necessitat de reduir dependències crítiques. El pacte de 2026-2030 incorpora mesures per reforçar la complexitat de l'economia catalana, impulsar l'exportació i cohesionar territorialment l'activitat industrial. I en matèria energètica, doncs, ja sap que s'està treballant dins del marc de les competències compartides per garantir energia competitiva, planificació de xarxes,

Fitxer 30

electrificació, renovables vinculades a sòls industrials i suport específic a la indústria electrointensiva.

Pel que el fa a l'entorn regulador, la moció reclama simplificació administrativa i seguretat jurídica i aquí també tenim coincidència, no? El nou pla FUE 2025-2028 i l'estratègia d'activació de sòls d'activitat econòmica van en aquesta direcció. Agilitzar procediments, digitalitzar tràmits, simplificar el dia a dia de les empreses i facilitar la implantació de projectes industrials arreu del país.

Ara bé, com a grup que dona suport al Govern, també hem de ser clars allà on discrepem i on el nostre vot no podrà ser favorable. En política industrial hi ha dues grans vies. Una, la dels instruments directes, bé siguin ajuts, programes estratègics i inversió pública, i la de les rebaixes fiscals generalitzades, i el model que nosaltres defensem prioritza la primera. Per això no podem avalar el programa de rebaixa fiscal que vostès proposen, ja que es barregen mesures que superen clarament les competències de la Generalitat amb altres que tindrien cap impacte recaptatori molt important, sense una garantia clara que aquests recursos es tradueixen en més productivitat, més innovació o en més qualitat en l'ocupació.

En energia també tenim una diferència de fons. Nosaltres defensem una transició energètica ordenada però decidida cap a un model renovable, tal com marca la prospectiva energètica de Catalunya Proincat 2050, que aposta per prolongar..., vull dir, apostar per prolongar indefinidament la vida de les centrals nuclears no només no resol per a nosaltres els reptes de fons, sinó que retarda les inversions estratègiques que la nostra indústria necessita per competir en un Europa descarbonitzada.

Pel que fa al punt 10 sobre flexibilitat, normativa i simplificació administrativa, també compartim l'objectiu de reduir càrregues i millorar la seguretat jurídica, però simplificar no vol dir desregular. La moció també parla d'Europa i d'autonomia estratègica, i aquí també el nostre compromís és absolut. En definitiva, compartim bona part del diagnòstic de la moció, per això els agraim la predisposició i el bon to que hem tingut en la negociació, arribant a acords transaccionals i acceptant-nos algunes de les esmenes que hem presentat. El nostre grup parlamentari ha estat al costat de qualsevol proposta sincera que reforci el teixit productiu del país, però sempre amb coherència amb l'estratègia que ja s'està portant en marxa per part del Govern.

Moltes gràcies.

El president

Per defensar les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Una previa muy breve. Señores de la CUP, señores de Comuns, el informe no dice absolutamente nada de ningún cargo de gasto en chupitos, por tanto, eso es completamente falso. ¿Pero sabe lo que no es falso?, ¿sabe lo que no es falso? Es que ustedes, Comuns y la CUP, destinan el noventa y nueve por ciento de su subvención al mismo partido, exactamente 105.900 euros por parte de los Comunes y 70.536 por parte de la CUP. ¿Y sabe lo que sí que dice el famoso informe? Le voy a leer textualmente, señora Vega. La auditoría dice así: «una falta de transparencia que impide garantizar la trazabilidad del gasto financiado con la subvención». Quizás los que realmente esconden a qué va ese dinero son ustedes. *(Alguns aplaudiments.)*

Por lo tanto, ya se lo digo, lecciones, lecciones de los comunistas que han excarcelado a miles de violadores y de los separatistas que flirteaban con Terra Lliure, lecciones, ni una sola –ni una sola. *(Remor de veus i alguns aplaudiments.)*

El president

Senyor diputat, vagi a la qüestió.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, presidente. Señora Esteller, la propuesta que se someterá a votación es la muestra perfecta de cómo el bipartidismo y el separatismo ataca de manera frontal a la industria catalana. Y solo tenemos que ver la propuesta número 13 de su moción. Como el fanatismo climático promovido por el PP y el PSOE nos hacen ser menos competitivos y menos productivos; como la agenda 20-30 y el Pacto Europeo aprobados y promocionados por el PP y el PSOE, restringen a nuestra industria a tal el punto de optar por la deslocalización; como el acuerdo de París y el mercado de emisiones permite a China y a otros países competir de manera desleal; como el PP y el PSOE en Europa, en vez de proteger a nuestra industria, proteger a nuestros

productos y exigir las mismas condiciones y restricciones a los productos de fuera, hacen justo lo contrario (*persisteix la remor de veus*), como el PP y el PSOE importan la energía nuclear a otros países mientras optan por cerrar las nucleares, como el PP y el PSOE y el separatismo heredaron una industria que suponía el cuarenta y cinco por ciento hace cincuenta años...

El president

Silenci, si us plau; silenci.

Javier Ramírez Gutiérrez

...y ahora supone el diecinueve por ciento; como, en definitiva, en definitiva, nos han llevado a ustedes, el bipartidismo y el separatismo, al declive permanente en la industria catalana. Por eso, como no puede ser de otra manera, nuestra propuesta es una enmienda a la totalidad a sus políticas. Y mire, para explicar esto hay que tener en cuenta una cuestión: la política arancelaria, la política climática, la política industrial depende de Europa, que gobierna el PP y el PSOE en coalición (*alguns aplaudiments*), por tanto, menos engañar y más explicar.

Unas políticas que, por supuesto, en Cataluña nos van a costar más de 4.400 millones de euros, sí, casi 5.000 millones de euros para fanatismo climático y políticas de género. Un supuesto pacto, un supuesto nacional por la industria catalana o, mejor dicho, *por* la destrucción de la industria catalana. Ya le dijimos al señor Sàmper en la comparecencia de hace unos días, la industria no necesita más burocracia, más planes de igualdad, más descarbonización, más renovables, más restricciones..., realmente lo que necesita es una fiscalidad que le permita ser competitivos. Una desregularización que les permita ser más productivos. Y, por supuesto, una energía barata que les permita ser más rentables. Porque eso, como les ha dicho anteriormente en VOX, apostamos de verdad por el sector industrial y apostamos especialmente por los cientos de miles de puestos de trabajo y las familias que viven del sector. Me sabe muy mal decirlo, pero o le damos la vuelta a esto, o será demasiado tarde. O deslocalizamos al bipartidismo y al separatismo, o quienes tendrán que deslocalizar serán nuestras empresas.

Por eso, desde VOX apostamos por un plan muy claro. Tenemos que derogar absolutamente todas las políticas climáticas que asfixien nuestra industria. Debemos

acometer de manera urgente la reducció de la burocràcia i la simplificació de regulacions que dificulten la activitat industrial. Impulsar un ambiciós plan en I+D+i que permeti poder ser més productius, i per supòst, es fonamental es nuclear, valga la redundància, apostar per la energia limpia, barata i verde, que es la energia nuclear.

Y, per últim, i per supòst, debem impulsar un plan de reindustrializació i diversificació de los sectores estratègics de Catalunya, garantizando la producció industrial como motor de riqueza i de empleo. Y eso no pasa por un Pacto Nacional por la Industria que se gasta dinero en poner cartelitos binarios en las puertas de lavabos de las empresas, no; pasa realmente por combatir la siniestralidad laboral, pasa por invertir en las empresas, pasa por no ahogarlos con la famosa descarbonización, i no pasa por invertir en el coche eléctrico o el famoso coche nuevo coche de hidrógeno, no; pasa por que las empresas puedan trabajar, las empresas puedan fabricar, los trabajadores puedan acceder a las empresas, puedan acceder a las ciudades con su coche diésel. Pasa por realmente poner en el centro de las políticas públicas a los catalanes i no a toda esta bancada de la izquierda.

Muchas gracias.

El president

I per presentar les esmenes del Grup Parlamentari de Junts té la paraula l'excel·lentíssim senyor Joan Canadell i Bruguera.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. Conseller Sàmper... Diputada Esteller, aquesta moció que vostè ens presenta avui ja li avanço que la veiem molt bé, hem presentat deu esmenes per reforçar aquells punts que ens semblen més interessants, però com que ens ha dit que ens les acceptava totes, n'hem transaccionat una, doncs ja li avanço que pràcticament ho votarem tot a favor.

I el que faré ara és d'alguna manera, comentar aquells punts que ens semblen més importants. El primer de tot, des de Junts per Catalunya, la clau del sector industrial és que avancem cap a una transformació del model econòmic de Catalunya, però també sobretot industrial, cap a l'economia del coneixement i dels salaris europeus.

I això passa bàsicament per tres coses. La primera és invertir en recerca i desenvolupament, com als països avançats, més del tres per cent del PIB; la segona és fer com als països avançats i invertir el sis per cent en educació; i la tercera és tenir infraestructures tecnològiques potents de país, i això, desgraciadament, té un factor comú que és l'infrafinançament. I aquesta és la clau de tot plegat. Vostè volia fer una moció amb 41 punts i subpunts com ha fet o amb un sol punt, que és resoldre l'infrafinançament de Catalunya per poder avançar cap a un nou model de finançament. Ja tindríem la moció acabada, perquè aquesta és la clau de tot plegat, i ara m'hi referiré.

Perquè mirin, els recursos, els generem. Demà ens presentaran els pressupostos i veuran com haurem pagat el 2025 de l'ordre de 70.000, més de 70.000 milions d'euros en impostos als catalans. Però tindrem un pressupost que no arribarà als 50.000 milions; la diferència ja ho sap, és el dèficit fiscal. I aquest tema, que és el principal, vostès, el PP, no han fet res per solucionar-ho, ni amb el senyor Aznar ni amb el senyor Rajoy, ni ho han fet ara, quan governa el senyor Sánchez, i en tot cas, el seu partit ha fet una altra cosa molt pitjor, que és incendiar l'opinió pública espanyola dient que els catalans som insolidaris, cosa que vostè sap, vostè sí que ho sap, perquè la conec, que és absolutament contrari. Catalunya no només no és insolidària, sinó que està clarament espoliada. Per tant, aquest és el tema. Jo el que li dic és, si vostè vol de veritat solucionar el problema de la indústria vingui amb nosaltres, concert econòmic; ja no li demano independència perquè ja m'imagino que vostè amb això no ens acompanyarà, però concert econòmic, com a mínim concert econòmic.

El segon punt que vostè parla és del pacte nacional. Avui ha dit «aplicar el pacte nacional», nosaltres no diem «aplicar», nosaltres diem reformular-lo, perquè amb aquest pacte no anirem enlloc, ja li avanço que no anirem enlloc. De fet, aquest pacte, com l'anterior, no resoldrà els problemes, els reptes que tenim de país. Jo ja ho vaig dir fa quatre anys quan es va plantejar l'altre pacte, el temps m'ha donat la raó i ara ho torno a dir, no sé si aquí hi ha algun diputat que tingui interès a continuar en aquest Parlament el 2031, que ja podrem valorar què ha passat el 2030. Veuran, els qui hi siguin, veuran que aquest Pacte Nacional no haurà solucionat els reptes

que té Catalunya en el sector industrial. Els que hi siguin, si us plau, recordin-m'ho si em veuen algun dia pel carrer.

Per tant, escolti'm, és tan fàcil com veure què ha passat en els darrers anys. Mirin, 2020, conseller Tremosa, 19,7 per cent de pes industrial del PIB; 2021, Torrent, 19,6; 2022, 19,3; 2023, 19,2; 2024, 18,8; entra el conseller Sàmper, 2025. No sé si ho ha mirat, conseller Sàmper, el tercer trimestre, 17,3. Que ha fet vostè? Hem anat al revés. No hem anat a millor, hem anat a pitjor, a molt pitjor. Per tant, escolti'm, aquest Govern tripartit confirma una vegada més que és un desastre, com en tot. Per això diem que cal reformular aquest Pacte Nacional. Cal fer-lo diferent perquè sinó, tornarem a caure amb la mateixa pedra. Per tant, no ens estavellem i és un problema de recursos. Amb 4.500 o 5.000 milions en els propers cinc anys no tindrem un pacte com cal. Per tant, anem a buscar el que cal.

Un altre tema que vostè ha parlat en la seva moció, la transferència tecnològica. Sap quin és el pressupost dels centres tecnològics del País Basc, 2023, l'última dada? Vuitanta milions d'euros. Catalunya 2023, 24 milions d'euros. Ells són una tercera part de l'economia i tenen el triple de pressupost que nosaltres. És a dir, nou vegades més. A nosaltres amb concert econòmic ens pertocarien més de 200 milions d'euros i en tenim 24. Això sí que és un canvi radical, un concert econòmic per poder fer un pacte com ens cal. Per tant, escolti'm, hi insisteixo, el concert econòmic és la solució.

I l'última variable que volia comentar és el tema territorial. Vostè, amb 41 punts, no ha inclòs la variable territorial. Nosaltres diem, escolti'm, hi ha d'haver un equilibri territorial. Hem de reindustrialitzar tot el país, no només l'àrea metropolitana, i aquí, ja que parlo de territori, també deixi'm, conseller, que parli un moment amb vostè i li adreci unes paraules. Escolti'm, el Vallès és molt industrial, però té altres coses. Per exemple, la infraestructura, el Circuit de Catalunya. Què ha passat al Circuit de Catalunya? Què ha passat amb la Formula 1? Escolti'm, els de Madrid ens han avançat amb un exterior eh? D'aquí al 2035 deu premis, deu grans premis. Nosaltres, fins al 32 i només quatre grans premis. Això vol dir, segons el seu secretari general, que perdrem 900 milions d'euros d'aquí al 2032. Com ho farà per substituir aquests 900 milions d'euros? Té alguna cosa per fer-ho?

Conseller, si us plau, posi's les piles, no només amb aquest tema, jo crec que hauria de donar explicacions de què ha passat amb el tema de la Fórmula 1 i el que li demano, si us plau, és que es reformuli el Pacte Nacional per la Indústria, perquè d'aquí sis anys els diputats que estiguin aquí vegin que s'ha treballat de veritat per millorar la indústria d'aquest país.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn dels grups parlamentaris que no han presentat esmenes per fixar la seva posició, i per fer-ho en primera instància, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

President,

fitxer 31

diputades, diputats, conseller... En primer lloc, volia agrair la moció, perquè és una moció que és sòlida i rigorosa, com la diputada que la formula, i amb moltes discrepàncies, perquè tenim concepcions molt diferents, però les coses jo crec que s'han de dir.

Amb relació al pacte nacional per la indústria, l'altre dia es va presentar i va haver-hi l'acte anterior. Crec que és important que, abans de signar-lo, hi hagi una reunió amb totes les persones i amb totes les entitats que en formen part, perquè em consta que alguna no hi era, i s'ha d'acabar de rematar un acord que em sembla que és molt unànime, i és important per al país.

I compartim l'aposta per la indústria, i, en aquest sentit, per la productivitat; pel talent i la formació; per la formació professional; per l'increment dels salaris, després en parlaré; per la internacionalització, que és una divisa de la nostra economia. Una aposta per les universitats, per la recerca i per la transferència a la realitat, diguem-ne, de la investigació i de la recerca.

Volem empreses més fortes, volem empreses més dimensionades, que siguin capaces de competir al món. Empreses sòlides. Aquesta és la nostra mirada. Per això apostem per les empreses, per això creiem en les empreses.

Perquè les empreses són els seus empresaris, les empreses són els seus treballadors, són els seus clients, són els seus subministradors. Les empreses també és el seu compromís social a través del sistema impositiu.

I, en aquest sentit hem vist que la seva moció era molt ideològica. Vostès sempre parlen... És que vostès, els d'esquerres, sempre tenen el biaix ideològic, i els de dretes, déu-n'hi-do, també déu-n'hi-do lo ideològics que són. Baixar impostos. Això també és ideologia, eh? No ens confonguem.

I aquests dies sempre es parla molt del que vostès diuen «absentisme», que és no poder anar a treballar perquè estàs malalt, i que això no és absentisme; això és no poder anar a treballar perquè estàs malalt.

I aquest compromís social, a través del sistema impositiu, és el que garanteix la productivitat, i garanteix la productivitat d'una economia perquè garanteix un sistema educatiu just, perquè garanteix una universitat a la qual hi pugui accedir tothom.

La productivitat es garanteix també amb un sistema de formació professional i amb un sistema de recerca sòlid, potent i al que es pugui apostar econòmicament. Que els treballadors puguin anar a treballar perquè no estan malalts també requereix d'un sistema de salut que la gent hi pugui anar, que se l'atengui a l'hora, que les proves no tardin molts mesos, que la primària funcioni i que hi hagi un servei de salut mental per poder atendre les necessitats que la nostra societat en aquest sentit té.

Així es combat el que vostès diuen «absentisme laboral», i que és que els treballadors vagin a treballar perquè estan sans. Perquè l'absentisme laboral del qual vostès parlen no es resol fent anar a treballar la gent que està malalta, sinó fent que els treballadors no estiguin malalts.

I és en aquest ecosistema del que és l'empresa, al nostre entendre, en el que creiem en el sistema de col·laboració públic-privat. Naturalment que sí, però les empreses són tot això. La col·laboració públic-privat no és que quan et va bé ets privat i quan et va malament ets públic privat, sinó que ets públic-privat tota l'estona.

Contribueixes des de lo privat a lo públic i regula i segueix i acompanya lo públic a lo privat. Això és l'economia de mercat entesa no com l'economia d'uns quants poderosos, sinó que és l'economia de mercat al servei del conjunt de la societat.

Una de les qüestions que és crucial és que el PIB creix, efectivament, en el nostre país. Creix per sobre dels països del nostre voltant. Creix per sobre del d'Espanya, creix per sobre del de França, creix per sobre del de la Unió Europea.

Però hem de fer que també això reverteixi en la qualitat de vida de la gent i que, per tant, també creixi el dels treballadors i treballadores del nostre país. Per això parlem de salari mínim català, per això apostem pel treball de qualitat. I, en aquest sentit, la indústria és fonamental per garantir que hi hagi treball de qualitat amb valor afegit i que tingui salaris de qualitat.

En relació, per tant, a les qüestions vinculades a l'energia que entenem que són claus, votarem a favor del punt *b* d'aquest punt vinculat a energia, *e*, *f* i *g*, que parla de la petroquímica, dels projectes de descarbonització del clúster petroquímic de Tarragona.

I de la vall d'hidrogen ens abstindrem, perquè parlen de què s'ha d'impulsar, però és que això ja s'està fent des de fa temps, i, per tant, és clar que hi apostem. Per això, des del Govern republicà, es va tirar endavant, de la mateixa manera que en l'àmbit de la simplificació administrativa molt probablement també votem favorablement a molts dels punts que planteja.

Moltes gràcies per la moció, diputades, diputats.

El president

Moltes gràcies. Per posicionar el grup parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies de nou, president. Diputat Ramírez, no es posi nerviós. No cal que es posi nerviós. Miri, jo li demano disculpes i rectifico. Cec que s'han de dir les coses com són, és cert. No sabem, desconeixem si el grup de VOX es va gastar 184 euros amb vint-i-cinc cèntims en *chupitos*. Se'ls va gastar en *bebidas alcohólicas de alta*

graduación. Per tant, hem de corregir. Demano, president, que consti que aquest diputat, doncs, rectifica respecte d'aquest tema.

Bé, agraïm honestament a la diputada Esteller que ens porti aquesta moció. Diguéssim que està bé que parlem d'economia, que parlem d'ocupació, i està bé que parlem d'indústria quan, efectivament, tenim a sobre la taula un pacte nacional per la indústria.

El debat sobre la indústria hauria de portar-nos a consensos reals, i amb això sap que n'hem parlat i coincidim. Necessitem al país una política industrial forta; que tingui estratègia; que tingui capacitat executiva; que reforci cadenes de valor; que redueixi dependències crítiques; que ens doti de major sobirania, la digitalització i la descarbonització; executar el pacte nacional per la indústria amb pressupost.

Estem d'acord amb la majoria de les propostes que se'n fan, diguéssim, que és allò de de manual de política industrial acadèmica, i, per tant, hi coincidim amb la majoria de propostes.

Ara bé, el desacord amb la seva moció és més de fons, i allà on, diguéssim, hi ha més càrrega ideològica és on no li podem donar suport, no? Sota conceptes com «flexibilitat regulatòria», «competitivitat» o «simplificació» s'amaga una recepta coneguda ja per la dreta, que és desregular, abaixar impostos i competir a la baixa.

I, per nosaltres, així no és com es construeix una indústria forta. La competitivitat al segle XXI es construeix amb innovació; amb estabilitat laboral; amb formació professional robusta; amb transferència tecnològica; amb energia neta i previsible; amb salaris dignes que retenen el talent, i amb empreses, sobretot, que aposten pel llarg termini, és a dir, amb arrelament.

Però per això no compartim tot el paquet de rebaixes fiscals descentralitzades. La fiscalitat finança, precisament, allò que sosté la productivitat: l'educació, la salut, la recerca, les infraestructures, l'habitatge, la mobilitat, la cohesió.

I, a més, rebaixes sense condicions sovint es converteixen en ajudes sense retorn i sense garanties d'arrelament. Segur que si tinguéssim més temps, podríem parlar d'allò que constitueix el salari social i que, per tant, aquest es sustenta bàsicament amb els impostos.

Nosaltres defensem que els recursos públics siguin per transformar la indústria i també la col·laboració publicoprivada, però amb una regla més simple. Si el país assumeix risc públic, el país ha de tenir retorn i ha de tenir capacitat d'incidència en l'estratègia de l'empresa.

Ajudes i finançament, sí, però condicionat a que hi hagi compromisos verificables en inversió, ocupació de qualitat, en l'arrelament que dèiem, la innovació i la descarbonització.

I quan parlem d'objectius, com arribar al vint per cent del PIB, recordem que el percentatge sol no diu res. Importa quina indústria és, amb quins salaris, quin retorn, quina petjada ambiental i quina capacitat de decisió i retorn social té el territori. El risc no pot ser públic i el benefici exclusivament privat, que és el que sovint passa quan parlem de col·laboració publicoprivada.

I sobre la simplificació administrativa, doncs sí, cal agilitzar tràmits, eliminar duplicitats, reforçar, sobretot, estem molt d'acord, la finestreta única empresarial, digitalitzar procediments i dotar l'Administració de més personal tècnic i coordinació, que també es paga amb impostos.

Però simplificar no és desregular. No acceptarem mai que, sota l'excusa de la rapidesa, es rebaixin estàndards ambientals, que són els que sempre pateixen, urbanístics o de seguretat, ni que la declaració responsable es converteixi en una porta del darrere.

I si parlem dels riscos reals del 2026, els principals riscos no són massa drets, sinó que són un món inestable, tensions geopolítiques, vulnerabilitat de subministraments, crisi climàtica i la manca d'adaptació, i també la fractura social i el dèficit d'habitatge que dificulten retenir talent. I això no ho diem els Comuns, ho diu l'Institut Cerdà quan identifica els riscos de les empreses al nostre país.

I, per descomptat, calen infraestructures i energia competitiva, però alineades amb la transició. Xarxes reforçades, renovables, vinculades a polígons i eficiència. I en energia, que també en parlen, cal rigor, i tampoc podem estar d'acord, bàsicament perquè no entenem que hi hagi una política energètica i que en un dels punts ens situïn la continuïtat de les nuclears sense més, i sense tenir en compte que els costos d'aquesta continuïtat anirien a tarifes, i, per tant, els acabarien pagant no només les

famílies, sinó, sobretot, i, en aquest cas, quan parlem d'indústria i de competitivitat, les empreses en la seva tarifa de la llum.

Per tant, aquesta moció, quan posa el focus en reduir cotitzacions en aquest absentisme, per nosaltres és un retrocés. I, en definitiva, creiem que el PP proposa competir a la baixa. Nosaltres proposem reindustrialitzar en clau de progrés, innovació, energia neta, retorn públic, arrelament i drets. Catalunya no necessita menys estat. Necessita un millor estat.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Nosaltres votarem a favor de molts dels punts. Creiem que lo que serveixen és per donar o per dotar de més solidesa la proposta industrial. I centraré la intervenció en aquelles coses que ens han sobtat més.

Hi ha un punt que diu: «Facilitar acords energètics, preu i subministrament estables per a empreses intensives amb l'objectiu de millorar la competitivitat industrial, de reduir l'exposició a la volatilitat dels mercats», i ens ha sorprès que es parli aquí de controlar els preus i entendre que el mercat no distribueix bé.

Crec que hauríem de vigilar, perquè Sánchez Llibre està últimament molt alterat i diu «filocomunista» a qualsevol cosa, i a casa meva, per parlar de controlar els preus i d'assumir que el mercat no es distribueix de forma correcta en les persones i també en les empreses, us sorprendria la que ens ha caigut.

En aquest sentit, hem de dir que les mocions, a vegades, estan molt bé, però que les hemeroteques tiren. El PP ha sigut artífex a l'estat del model neoliberal i són, precisament, qui va assumir com a natural la desindustrialització, i avui encara li tornen a parlar d'industrialitzar, tot i que li han posat un nom més també d'aquests anys 2020, que és «governança industrial transversal que reforça la coordinació».

En tot cas, del 2009 al 2021, només a Catalunya es van perdre 240.000 treballadors de la indústria. Tothom parla molt d'industrialitzar, però hi ha molt poques propostes que realment siguin sòlides en aquest sentit.

En la meitat de temps van augmentar un quaranta per cent de les treballadores que es dediquen al turisme, i, per alguna raó, quan mirem aquestes dades, han decidit que no importa els informes que els hi portem aquí, que no hi ha correlació.

No passa res. Hi ha molts informes que parlen de com es destrueixen llocs de treball destinats a la indústria quan augmenten aquest tipus de sectors com el turisme, és a dir, que el total, diguem, de llocs de feina no queda a zero. I, en tot cas, com avui és el dia de citar economistes, dir que qui va parlar d'eutanasiar el rendisme no vam ser nosaltres; va ser Adam Smith.

I els governs del PP, de 1996 al 2003, van passar d'un vint per cent de la indústria, [#] del que és al PIB, a un quinze per cent, que és bastant important. I, en aquell moment, vostès parlaven de modernització de l'economia espanyola, i assumien que era natural que es perdessin aquests llocs de treball.

És més, van tenir una política destinada als incentius fiscals. I m'agradaria llegir-los una frase, diu: «Yo lo intenté como ministro de Industria, pero fracasé. Los incentivos fiscales no funcionaron.»

És un vell conegut del nostre Parlament. Josep Piqué, 2013, un dels seus ministres, precisament, que deia que, evidentment, els incentius fiscals van fracassar. Per tant, la nostra pregunta és: per què volen tornar a fracassar?

Per què parlar de industrialitzar és, una vegada i una altra, un discurs que sembla molt còmode per l'esquerra i per la dreta, però que, a hores d'ara, no hi ha polítiques realment valentes que tinguin a veure, en aquest sentit, i que, en canvi, es presenten una vegada i una altra les mateixes receptes que ja sabem que no funcionen.

En aquest sentit, donar-li la culpa a que hi hagi cartells binaris, com han dit, o la gent de vint-trenta, que parlava el diputat de VOX, sembla un problema. No serveix de res que el PP vingui amb una proposta que pot ser diferencial, en el nostre cas, del que nosaltres proposaríem, que pot ser inclús reiterativa en determinats fracassos, però que, com a mínim, es pot entendre i no sona a «hi ha *chemtrails* al cel», però

després si han de governar en termes estatals amb els que diuen que el problema aquí és una agenda que bàsicament es dedica a promoure que hi hagi canvis en termes econòmics a molts llocs, com, de fet, s'està fent a Astúries, perquè per fi es pugui deixar de dir «o Asturias o trabajas», doncs, home, tindran un problema de socis.

En tot cas, lo que diríem és que s'hauria de començar a parlar de lo que sí funciona. I els models industrials que han servit han sigut aquells que no han permès fórmules com la deslocalització.

Nosaltres ho hem dit una vegada i una altra, el model de Rudolf Meidner, que és el que també va donar pas a... Moltíssim soroll avui, eh?, però no passa res. És també el que va servir perquè hi hagués

Fitxer 32

un sistema de benestar prou fort a Suècia és el que va servir per donar determinades clàusules que no permetien aquest tipus de deslocalitzacions. I nosaltres ho hem proposat una vegada i una altra. Si hi ha diners públics que es destinen a determinades empreses, han d'anar vinculats a clàusules que siguin de retorn, i no de retorn social, en abstracte. Si es fan inversions serioses en empreses, si es destinen diners a aquestes empreses, el Govern hauria de funcionar com un altre inversor i, per tant, hauria de tenir propietat sobre totes aquestes. Perquè mentre en el cas dels habitatges tenim la sort de que no els poden deslocalitzar i per això han de fer coses com el *lockout* patronal que sembla que aquests dies ens hi amenacen, en canvi, amb les empreses sí que tenen aquesta facilitat –ho hem viscut en aquest país.

I creiem que seria important que tots els diners públics que s'hi destinin, totes les apostes que es facin, i especialment ara que el PP considera que és important controlar-ne el preu, perquè els mercats són una mica volàtils, tot això estigui vinculat a que realment aquí hi hagi una aposta política forta perquè l'àmbit públic pugui avançar també en l'àmbit industrial, especialment ara que, al cap i a la fi, la petita i mitjana empresa [#] un somni romàntic, perquè aquells que volen fer altes rendibilitats lo que fan és especular amb l'habitatge i no obrir una empresa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Com que no creuen en el talent ni en les possibilitats de Catalunya, cerquen tothora la tutela de l'Estat espanyol, obviant que l'Estat espanyol és qui entrebanca el país, qui no inverteix en les nostres infraestructures, qui prioritza Madrid malgrat que la lògica assenyali el Corredor Mediterrani, qui ens arrabassa més de 20.000 milions d'euros anualment, qui malda per mantenir-nos dependents i confinats a casa. Tenen idea de fins a quin punt podríem rebaixar la pressió fiscal sense el saqueig que l'Estat espanyol fa de les nostres arques públiques? Quanta inversió podríem fer a les carreteres, a la línia ferroviària? Com podríem arribar a millorar les connexions aeroportuàries si Espanya no ens profanés la caixa forta?

Per ser una nació capdavantera Catalunya ha de recuperar la seva capacitat d'inversió i de producció, ha de recuperar percentatge en el PIB del país i ha de deixar de dependre dels estira-i-arronsa d'un govern llunyà que no la percep com a mitjà propi, sinó com una colònia subordinada a qui explotar. La desindustrialització silenciosa del Principat, amb empreses que han entrat en fallida o que s'han deslocalitzat cap a comunitats autònomes espanyoles sense dèficit fiscal ni marcs normatius asfixiants, amenaça de desestabilitzar l'economia del nostre país.

El president

Silenci, si us plau. Silenci.

Sílvia Orriols Serra

Compartim la visió reindustrialitzadora i creiem que és imprescindible definir i desplegar una nova estratègia integral de política industrial per dotar de competitivitat el sector. La indústria catalana ha de recuperar pistonada i esdevenir de nou l'eix vertebrador del nostre model econòmic. Necessitem transformar matèria primera en valor afegit i reduir dependències. La pandèmia i les tensions geopolítiques ens han ensenyat que dependre en excés de l'exterior pot comportar

llargues parades en la cadena de producció. Hem de poder garantir el flux de matèries primeres i connexions energètiques robustes per resistir episodis adversos i inesperats. Fa anys i panys que el teixit empresarial del país reclama simplificació administrativa, fiscalitat competitiva i estabilitat regulatòria, i fa anys que el sector denuncia la càrrega impositiva i burocràtica que redueix el marge de maniobra i la competitivitat de les nostres empreses. Cal eliminar tributs propis que generen una doble imposició i que desincentiven la reinversió i innovació i compartim plenament la necessitat d'impulsar nous instruments de finançament públicoprivat, de reforçar la col·laboració amb universitats i centres tecnològics, potenciant així la transferència de coneixement. És obvi que no podrem consolidar i fer créixer el sector si no el dotem de fonts d'energia estables i assequibles. No n'hi ha prou amb accelerar les renovables; cal allargar la vida útil de les nuclears.

Celebrem que la moció aposti per un programa de rebaixa fiscal orientat a la inversió productiva. La pregunta és: si vostès assoleixen el Govern de l'Estat espanyol, l'aplicaran? Donarem suport a la seva proposta, però dubtem de la responsabilitat política i del seu compromís cap a aquest sector estratègic del país, perquè ens ve recurrentment al cap l'any 2017, quan, en comptes de protegir i donar seguretat al teixit empresarial català, van fomentar i aplaudir la seva deslocalització per raons partidistes. En moments cabdals, no només no van blindar els interessos de les empreses, sinó que van coaccionar per perjudicar l'independentisme. A l'empresa catalana cal fer-li costat sempre, tant si guanyen i governen els que ens agraden com si els que ens agraden no guanyen ni governen.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller i Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Vull donar les gràcies a tots els grups que m'han presentat esmenes: al Grup de Junts, que ha complementat algunes de les qüestions de la moció; al grup dels socialistes, que també han presentat esmenes, i al Grup de VOX, que també les ha presentades però no els hi podem acceptar, perquè vostè fa unes esmenes a una realitat que ja no existeix. I, per tant, nosaltres hem d'adaptar-nos al

moment actual, a la conjuntura mundial i europea i, per tant, les nostres propostes van dirigides a resoldre els problemes, a enfortir la indústria i a potenciar-la. I, sobretot, que Catalunya tingui la capacitat suficient per ser un pol industrial molt potent al sud d'Europa –té moltes condicions.

Nosaltres, amb aquesta moció, el que hem volgut és establir aquest marc. El pacte per a la indústria –ho ha dit el senyor Canadell– és un pacte que està aprovat, que cal enfortir, però nosaltres el que hem volgut és dir: no és suficient. Si no canviem el marc estructuralment no serà capaç d'executar aquest pacte amb l'èxit que requereix. Per tant, des d'aquesta visió, nosaltres el que volem és introduir els elements de competitivitat. Rebaixa fiscal. Quan es rebaixen els impostos creix l'economia i es recapta més. No es redueixen els ingressos. Aquesta és una visió integral del que és el conjunt de l'economia i aquesta necessitat. Per tant, l'energia... Jo el Grup de VOX no sé com llegeix les mocions, però em diu que no vull les nuclears quan hi ha un punt que diu «Mantenir les nuclears». *(Aplaudiments.)* Tampoc m'ha escoltat. Per tant, jo el que voldria veure és que... Venen amb el discurs après, amb un món que no existeix actualment i ens l'apliquen aquí com si tots nosaltres no tinguéssim sentit comú, no? Per tant, des d'aquesta visió, nosaltres el que...

També vull agrair les paraules del senyor Elena, no?, perquè realment ha reconegut la moció. I el senyor Mijoler, que també en algun context lo que volem és enfortir la indústria; cada u des de la seva visió, però nosaltres creiem que reduint impostos, reduint normativa, flexibilitzant el mercat i donant el màxim suport a les nostres indústries, tenim aquesta capacitat de créixer i d'introduir els elements de competitivitat que necessita la indústria per, realment, fer aquesta transició amb el màxim suport possible.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 22, 23 i 24 de l'ordre del dia. Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures ferroviàries de futur (continuació)

302-00211/15

Començarem amb la votació de la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les infraestructures ferroviàries de futur.

Votem conjuntament els punts 1, 5, 6 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 78 vots a favor, cap vot en contra i 53 abstencions.

Votem el punt 2.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 63 vots a favor, 26 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat acordat per 74 vots a favor, 11 vots en contra i 46 abstencions.

Votem el punt número 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 103 vots a favor, cap vot en contra i 28 abstencions.

I acabarem votant de manera conjunta els punts 7 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 74 vots a favor, 4 vots en contra i 53 abstencions.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre seguretat i salut laboral (continuació)

302-00201/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre seguretat i salut laboral.

Votem el punt 1.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 130 vots a favor, cap vot en contra, cap abstenció i hi ha hagut un diputat o diputada que no ha votat.

Votem de manera conjunta els punts 2 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 78 vots a favor, 42 vots en contra i 11 abstencions.

Votem els punts 3 i 6.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 105 vots a favor, cap vot en contra i 26 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 118 vots a favor, 11 vots en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 120 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 7 amb totes les lletres incloses.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 118 vots a favor, cap vot en contra i 13 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

Fitxer 33

Aquest punt ha estat aprovat per 76 vots a favor, 55 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 10.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 129 vots a favor, cap vot en contra i 2 abstencions.

Votem de manera conjunta els punts 11 i 11.c.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 105 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

I acabarem votant el punt 11.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 105 vots a favor, 15 vots en contra i 11 abstencions.

**Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la indústria
(continuació)**

302-00209/15

I, finalment, procedirem a votar la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la indústria.

Votem els punts 1 i 12.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 120 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem ara el punt 1 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Votem conjuntament els punts 2, 6, 7 i 11.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 120 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 78 vots a favor, cap vot en contra i 53 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 110 vots a favor, cap vot en contra i 21 abstencions.

Conjuntament votem els punts 5 i 10.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 121 vots a favor, cap vot en contra i 10 abstencions.

Votem ara el punt 6 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 116 vots a favor, 4 vots en contra i 11 abstenció.

Votem ara el punt 8, la capçalera del punt 11 i el punt 11.e.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 127 vots a favor, 4 vots en contra i cap abstenció.

Conjuntament votarem els punts 9.a, 9.b, 9.c, 9.d, 9.e, 14.b, 14.c i 14.e.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 69 vots en contra, 62 vots a favor i cap abstenció.

També de manera conjunta votarem els punts 9.f, 11.f i 14.d.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 69 vots en contra, 29 vots a favor i 33 abstencions.

Votem la capçalera del punt 10.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 120 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 10.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 10.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 34 vots a favor, 6 vots en contra i 91 abstencions.

Votem el punt 10.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per la unanimitat dels diputats i les diputades presents.

Votem el punt 10.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 89 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 11.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 116 vots a favor, 11 vots en contra i 4 abstencions.

Votem el punt 11.b.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 127 vots a favor, cap vot en contra i 4 abstencions.

Conjuntament votarem els punts 11.c i 11.g.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 116 vots a favor, 15 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 11 bis.

Comença la votació.

(Remor de veus.)

Aquest punt ha estat aprovat per 51 vots a favor, 11 vots en contra i 69 abstencions.

Votem el punt 13.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat... Silenci, si us plau. Veig esverades ses senyories.
(Rialles.) Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, 21 vots en contra i 19 abstencions.

Conjuntament votarem els punts 13.b i 13.f.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 110 vots a favor, 21 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 13.c.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 93 vots a favor, 21 vots en contra i 17 abstencions.

Votem el punt 13.d.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 57 vots a favor, 21 vots en contra i 53 abstencions.

Votem el punt 13.e.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 74 vots a favor, 23 vots en contra i 34 abstencions.

Votem el punt 13.g.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 66 vots a favor, 63 vots en contra i 2 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 14.a.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat rebutjat per 69 vots en contra, 60 vots a favor i 2 abstencions.

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT